

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ "Η Αναγέννηση"

www.mesotopites.weebly.com • e-mail: anagenme@gmail.com
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 33-172 37 ΔΑΦΝΗ • ΤΗΛ.: 210 9707417

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 262 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020 • Κωδικός 2960 Χ+5

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ!

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ Δ.Σ.

Φίλοι και συγχωριανοί,

Η μεγάλη κρίση -υγειονομική και κοινωνική- που βιώνουμε από τον Μάρτιο έχει δημιουργήσει δυσκολίες σε όλες τις οικογένειες και έχει ανατρέψει την καθημερινότητά μας. Είναι ωστόσο χαρακτηριστικό γνώρισμα του λαού μας η αντοχή του στα δύσκολα, η εφευρετικότητα και η δημιουργική του διάθεση. Το ίδιο συμβαίνει και με τον Σύλλογό μας. Τολμήσαμε και κάναμε τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις περνώντας μέσα από τις συμπληγάδες του χρόνου γιατί πιστεύουμε πως η ανάσα ψυχής, το χαμόγελο και η αισιοδοξία ήταν ανάγκη για έναν κόσμο που άντεξε τόσες δυσκολίες και ταυτόχρονα οξυγόνο για τη συνέχεια. Κι όλοι εσείς τιμήσατε την επιλογή μας. Με την υπεύθυνη στάση σας, την ενεργό συμμετοχή, τη ζεστασιά της παρουσίας σας μας δώσατε δύναμη για να συνεχίσουμε να δημιουργούμε και κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Ο Σύλλογος σε όλες τις καταστάσεις θα συνεχίζει να λειτουργεί, ακόμη και με διαφορετικούς τρόπους. Τα Δ.Σ. γίνονται διαδικτυακά με την προσμονή να επανέλθει σύντομα η ζωντάνια της Δευτέρας. Τα δημιουργικά τμήματα θα προσπαθήσουμε να τα λειτουργήσουμε με όποιο τρόπο είναι περισσότερο πρόσφορος: μικρότερες ομάδες, διαδικτυακά ή με διαφορετικές προσεγγίσεις. Θα συνεχίσουμε πάντως να βρισκόμαστε, έστω και πιο αραιά, έστω και με μάσκες, έστω και μέσω της οθόνης. Οι υπεύθυνοι των τμημάτων είναι πάντοτε στη διάθεσή σας και θα προσπαθήσουμε με τον καλύτερο τρόπο να ξεπεράσουμε και αυτή την συγκυρία.

Ταυτόχρονα είμαστε μπροστά σε μια τεράστια πρόκληση. Είναι αλήθεια πως η ζωντανή επικοινωνία είναι αναντικατάστατη. Πρέπει όμως ταυτόχρονα να εκμεταλλευτούμε κάθε δυνατότητα που προσφέρουν οι σύγχρονες τεχνολογίες. Σας καλούμε να στείλετε στο email του Συλλόγου τα στοιχεία επικοινωνίας σας -δ/ση, τηλέφωνα, email- ώστε να επικαιροποιηθούν και να μπορούμε να έχουμε άμεση επαφή μαζί σας.

Είναι σίγουρο πως η δημιουργική διάθεση δε σβήνει ποτέ. Οι δυσκολίες αυτές θα δώσουν την αφορμή για το ξεπέταγμα καινούριων δράσεων, τη σφυρηλάτηση των δεσμών της ενότητας και την ανάδειξη των αρετών που μας έχουν κρατήσει ζωντανούς όλα αυτά τα χρόνια. Σας ευχαριστούμε όλους για τη στήριξη και τη βοήθειά σας.

Καλό φθινόπωρο με υγεία.

ΤΟ Δ.Σ.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ 10 ΟΚΤΩΒΡΗ

Το Σάββατο 10 Οκτώβρη από τις 8.30 το πρωί ως τις 12.30 το μεσημέρι κινητή μονάδα αιμοληψίας θα είναι στο χώρο του Συλλόγου για την τακτική φθινοπωρινή μας εθελοντική αιμοδοσία. Αν είστε υγιείς, από 18 έως 65 ετών, ελάτε να χαρίσετε ζωή στο συνάνθρωπο κάνοντας την πιο αλtruιστική πράξη ανθρωπιάς.

Ο ΜΕΣΟΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΓΡΑΦΕΙ Η ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΠΛΩΜΑΡΙΤΟΥ

Ενα αθλιώτικο καλοκαίρι ήταν αυτό που βιώσαμε. Η υγειονομική κρίση μας είχε όλους σε εγρήγορση, μας ανάγκασε να επιλέγουμε στοχευμένα τις δράσεις, να κάνουμε οικονομία δυνάμεων και να βρίσκουμε τρόπους να γευτούμε και να προσφέρουμε ψυχική ανάταση και αισιοδοξία. Έπρεπε ο νους να μην πάψει να σκέφτεται, η καρδιά ούτε στιγμή να λιγοψυχεί κι οι αγκαλιές να είναι ορθάνοιχτες έστω κι από απόσταση.

Δεν υπάρχει πιο κατάλληλος τόπος όπου μπορούμε όλοι μαζί έτσι να πράττουμε, από τον Μεσοτόπο. Ο χώρος με την απεραντοσύνη του ορίζοντα και το φως που εκπέμπουν οι φτωχοί του βράχου δημιουργούν την έμπνευση και χαρίζουν την ηρεμία. Οι άνθρωποι με το χαμόγελο και τη θετική τους ενέργεια σου δημιουργούν την ασφάλεια και τη σιγουριά που είναι η βάση της δημιουργικής διάθεσης.

Ο κόσμος, ο μικρός, ο μέγας, διαθέτει αυτή τη μαγική δύναμη να στηρίζει τις προσπάθειες με τόση θερμότητα, συχνά συγκινητική... Μέσα σ' αυτό το κλίμα της απαξίωσης του πολιτισμού, του φόβου για τη ζωή, της αμφισβήτησης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, όλο αυτό που νομίζουμε πως είναι ο κανόνας της ζωής, όπως παρουσιάζεται μέσα από μέσα ηλεκτρονικά και μη, ένας κόσμος ολόκληρος, ο κόσμος ο δικός μας, μάς δείχνει ξανά το δρόμο... Φωτίζουν με το χαμόγελό τους την ομορφιά που ο άνθρωπος φέρνει κι αφήνει στη γη... Κι έτσι βρίσκεις ξανά το στίγμα σου, άνθρωποι, συλλογικότητες,

φορείς... Διαβήκαμε όλοι μαζί στο δρόμο της χαράς και του χρέους... Βρήκαμε τον εαυτό μας και το βηματισμό μας. Στο ακνό χαμόγελο της Δέσποινας που δούλεψε δίχως κανείς να το ζητήσει, έτσι για να κάνει το σωστό... Στο ιδρωμένο πρόσωπο των εθελοντών μαστόρων που στήσανε εξέδρες... Στο γέλιο των νέων μας που έκαναν παιχνίδι το κουβάλημα, το στήσιμο, τις χαμαθοδουλίες... στων ανθρώπων μας που σε κυνηγάγανε για να πληρώσουν τη συνδρομή τους... Στα γέλια των παιδιών που ανεβοκατέβαιναν τα σοκάκια και στη διακριτική στήριξη των μανάδων τους... Στο φωτεινό βλέμμα των θεατών κι ας φοράγαμε κάποιες μάσκες... Οι καρτέκτες δεν κουνήθηκαν από τη θέση τους δίχως κανείς να χρειαστεί να το πει. Η σιωπή στην παράσταση ήταν από σεβασμό και ψυχική ανάταση κι όχι από φόβο. Το χειροκρότημα βγήκε από καρδιάς κι όχι γιατί έτσι έπρεπε. Ο αυθορμητισμός συνταιριασμένος με τη σκέψη. Ένα χωριό κι ένας κόσμος που γνωρίζει να επιλέγει, δε φοβάται τη δουλειά, στηρίζει έμπρακτα την προσπάθεια.

Και λίγο πιο μακριά, μέσα στη ρεματιά της Μαθλιόντας, οι μαστόροι, απλήρωτοι εδώ και καιρό, πλάθουν θαύματα. Δίνουν πνοή στο όραμα. Ομορφαίνουν την πλάση γύρω τους, αλλιάζουν τον κόσμο με την καρδιά και τα χέρια τους. Συγκινητική η εμπιστοσύνη τους, η ηρεμία τους κι η υπομονή να σου θυμίζουν πως η προσπάθεια πρέπει να είναι αμείωτη. Το φωτεινό τους βλέμμα στηρίζει την ψυχή... Το μεγαλείο βρίσκεται στην απλότητα. Η μεγαλοσύνη στις απλές καρδιές του λαού μας, που δεν έπαψε στιγμή ν' αγωνίζεται για το καλό!

Φως, ομορφιά και αγάπη... Υπομονή στα δύσκολα και χέρια πολλά, σε μια μεγάλη αγκαλιά, που όλα τα αντέχει, το όμορφο πλάθει και χαιρείται τη ζωή! Αυτός είναι ο δικός μας τόπος!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ – ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ!

Ο Σύλλογος προσπαθεί να επιστρέψει δυναμικά στη ζωντανή και δραστήρια καθημερινότητά του. Τα συμβούλια ως τώρα γίνονται ηλεκτρονικά και ελπίζουμε σύντομα οι συνθήκες να επιτρέψουν και την εκ του σύνεγγυς συνεδρίαση.

Η επαναλειτουργία των δημιουργικών τμημάτων του Συλλόγου προβλέπεται στις αρχές Οκτώβρη, αν βεβαίως οι εξελίξεις στη δημόσια υγεία το επιτρέψουν. Για πληροφορίες απευθυνθείτε στους υπεύθυνους των τμημάτων (χορευτικό: Βασ. Βογιατζής-6977281523, μουσικό: Δημ. Βουδούρης-6943549294, χορωδία: Χρ. Τσα-

λαβούτη-6972469562, θεατρικό: Άντζ. Κοντού- 6976297434, Κομπιούτερ: Δημ. Βουδούρης-6943549294).

Γενικά για κάθε πληροφορία μπορείτε να επικοινωνείτε με όλα τα μέλη του Δ.Σ. και με την πρόεδρο Παναγιώτα Πλωμαρίτου στο τηλ. 6951098100.

Τα μέτρα ασφάλειας στο Σύλλογο θα τηρούνται με υπευθυνότητα. Ειδικότερα στο χορευτικό τα μέτρα περιλαμβάνουν 10λεπτα διαλείμματα για αερισμό χώρου, απαγόρευση άμεσης επαφής των χορευτών, μάσκα σε όλους πηλη των χορευτών κλπ.

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΑΝΗ!

ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ!

Η χαρακτηριστική λέξη τούτης της χρονιάς θαρρώ πως είναι «φοβάμαι». Φοβήθηκα όλα αυτά που έγιναν και φοβάμαι όλα αυτά που θα έρθουν. Πολλοί θα συμφωνήσουν μαζί μου. Μετά από μια ώριμη σκέψη ή μια κουβέντα καταλήγεις, θες δεν θες, ότι η ζωή κυλάει, ίσως όχι με τόσα όσα είχες πριν, ίσως με παραπάνω περιορισμούς. Ας ελπίζουμε ότι αυτοί οι περιορισμοί λόγω πανδημίας αποσκοπούν αποκλειστικά στο δικό μας καλό.

Το «φοβάμαι» όμως πρέπει να ξεπεραστεί γιατί η ζωή είναι ζωντανή! Κυρίως για τους νέους, για τα παιδιά. Και αν ο μήνας Σεπτεμβρίου δεν είναι ο μήνας τους, τότε ποιος άλλος; Το Σεπτέμβριο λοιπόν ξεκινούν τα σχολεία. Χτυπά το κουδούνι για την έναρξη της διδακτικής ώρας για να γεμίσουν τα μυαλούδάκια τους με γνώσεις. Όσο κι αν ανυπομονούν να ακουστεί το κουδούνι του διαλείμματος, κάτι θα κερδίσουν από όσα είπε ο δάσκαλος από την κουβέντα μαζί του και με τους συμμαθητές τους κατά τη διάρκεια της διδακτικής ώρας. Γιατί το μυαλό είναι σφουγγάρι. Γεμίζει με γνώσεις. Και η εκπαίδευση είναι αυτή που τις εκτοξεύει.

Μην φοβηθείτε λοιπόν, παιδιά, να προχωρήσετε παρακάτω. Μην φοβηθείτε να πειραματιστείτε με αριθμούς και αριθμητικά σύμβολα. Μην σας φαίνονται βουνό οι άπειρες λέξεις που μπορούν να σχηματιστούν από 24 μόλις γράμματα. Τα γεωμετρικά όργανα, τα πινέλα και τα μολύβια είναι όπλα. Δεν έχετε περιέργεια να μάθετε πώς ξεπερνιούνται ιατρικά προβλήματα με φυσικές ή χημικές ενώσεις; Στην άλλη άκρη της γης ποιος κατοικεί; Σίγουρα έχει άλλη κουλτούρα, άλλη θρησκεία. Δεν αισθάνεστε ένα δέος όταν αντικρίζετε ένα μνημείο; Λειτουργούσε ως ναός ή θέατρο; Ποια εποχής είναι; Εφτά νότες τι μελωδίες μπορούν να συνθέσουν; Τι πρέπει να συνδέσω για να λειτουργήσει το κύκλωμα;

Μην φοβάστε λοιπόν. Η εκπαίδευση, είτε σε κάποιο πανεπιστήμιο, είτε σε κάποια τεχνική σχολή, ανοίγει τα φτερά του μυαλού. Στο χέρι του καθενός είναι να τη ρουφήξει σαν σφουγγάρι και να απογειωθεί. Να ανοίξει τα δικά του φτερά.

Σίγουρα φέτος θα είναι μια δύσκολη χρονιά για τους καθηγητές αλλά και τους φοιτητές με πρωτόγνωρες μεθόδους διδασκαλίας, εξέτασης και βαθμολογίας, ακόμα και για τους πιο έμπειρους διδάσκοντες. Αλλά είμαστε δυνατοί και για τα δύσκολα, τα οποία μπορεί, αν το παλέψουμε και το θέλουμε πολύ, να γίνουν εύκολα.

Όσο για εσάς που δεν είδατε το όνομά σας στο πανεπιστήμιο που θέλατε, ούτε κι εσείς να φοβηθείτε. Βάλτε τα κάτω και σκεφτείτε, βρείτε τι και γιατί θέλετε να κάνετε στη ζωή αυτή και επιδιώξτε το από την αρχή. Κι αν πάλι δεν έχετε ιδέα τι θέλετε, πάρτε το βήμα βήμα. Κάπου στην πορεία θα φανεί κάποιο σημάδι και τότε θα το ακολουθήσετε. Αφοβα.

Ας πούμε τώρα μπράβο στα δικά μας παιδιά, που φέτος είναι ανάμεσα στους νέους φοιτητές. Μπράβο παιδιά, σας αξίζουν συγχαρητήρια για την επιτυχημένη προσπάθειά σας. Ο Σύλλογος σας εύχεται να έχετε μια καλή, ενδιαφέρουσα και γόνιμη φοιτητική ζωή!

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!

Στην Αβραμέλου Ελένη, το γένος Μαρίας Ιγν. Σαραντίδου, που πέρασε στο Τμήμα Κτηνιατρικής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Καρδίτσα).

Στη Βραχνού Κατερίνα του Δημητρίου που πέρασε στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης στο Παν/μιο Πειραιώς.

Στη Ζερβοπούλου Ροδιάννα (το γένος Παν. Ευαγ. Βακλιτζή) που πέρασε στο τμήμα Φυσικής στο ΕΚΠΑ.

Στον Ζουμπουλή Νίκο του Κυριάκου που πέρασε στο Τμήμα Στατιστικής & Αναλογιστικών-Χρηματοοικονομικών Μαθηματικών του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Σάμος).

Στον Καζήρη Άγγελο του Ιωάννη που πέρασε στο Τμήμα Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής στο Πανεπιστήμιο Πατρών (Μεσολόγγι).

Στον Καρκάνα Σπύρο του Παναγιώτη και της Έλσας Πετροπούλου που πέρασε στα ΤΕΦΑΑ του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Τρίκαλα).

Στην Καφετζή Σταυρούλα, το γένος Ειρήνης Καρδάρ, που πέρασε στη σχολή Νοσηλευτικής, (Διδυμότειχο).

Στον Μούκα Χάρη, το γένος Μαρίας Σκομβούλη, που πέρασε στο Τμήμα Στατιστικής & Ασφαλιστικής Επιστήμης, στο Πανεπιστήμιο Πειραιά.

Στην Παυλίνα Παπαδημητρίου, το γένος Γιάννας Νοικοκύρη, που πέρασε στο Τμήμα Γεωπονίας, στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, (Αρτα).

Στον Παπαδόπουλο Αρτέμη, το γένος Χρύσας Αρτ. Φιλιππίδη, που πέρασε στην Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού, Τμήμα Μηχανικών.

Στην Παράσχη Κωνσταντίνα, το γένος Ραήλου Καρτέρη, που πέρασε στο Τμήμα Τεχνολογιών Ψηφιακής Βιομηχανίας (Ψαχνά Ευβοίας).

Στον Σαραντίδη Χαράλαμπο του Δημητρίου και της Μαρίας Βαβελή, που πέρασε στο Τμήμα Διαχείρισης Λιμένων και Ναυτιλίας του ΕΚΠΑ, (Ψαχνά Ευβοίας).

Ευαγγελία Χυδεριώτου

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟΝ ΠΑΛΙΟΥΡΑ

Πιστοί στο ετήσιο ραντεβού μας στον Πάλιουρα για τους αθλητικούς αγώνες ήταν και φέτος οι μικροί μας αθλητές. Στις 7 Αυγούστου λοιπόν αγόρια και κορίτσια από 6 έως 12 ετών αγωνίστηκαν στο δρόμο και στο άλμα εις μήκος με ενθουσιασμό και κέφι, ενώ τα μετάλλια τους απονεμήθηκαν λίγες μέρες αργότερα στο στέκι νεολαίας. Ευχαριστούμε τον ΑΟΜ για τη συνδιοργάνωση, ενώ πολύτιμη ήταν η βοήθεια των: **Δημήτρη Χονδρέλλη, Παναγιώτη Βαβελή, Βάσω Τριγώνη, Γεωργίας Βαβελή, Ειρήνης Κουρλή** και βέβαια του γιατρού του χωριού, **Σώφλου Δανιήλ**.

ΜΗΚΟΣ

ΚΟΡΙΤΣΙΑ

(6-7 ετών)

1η Τριγώνη Ν. Μαρία

2η Δουδωνή Π. Ευδοκία

3η Μάκου Δέσποινα

(8-10 ετών)

1η Βαβελή Π. Δήμητρα

2η Δουδωνή Ι. Σπυριδούλα

3η Τσότρα Κ. Ευαγγελία

(11-12 ετών)

1η Βουδούρη Κ. Ευθυμία

2η Βραχνού Κ. Βάβια

3η Δουδωνή Π. Μαρία

ΑΓΟΡΙΑ

(6-7 ετών)

1ος Γωγής Ε. Δημήτριος

2ος Ξυπεράς Α. Βασίλειος

3οι Βλωτιδέλλης Β. Σταύρος και Παπαντωνίου Α. Δημήτριος

(8-10 ετών)

1ος Τσάφος Γ. Δημήτριος

2ος Σκομβούλης Ι. Ταξιάρχης

3ος Ζουμπουνέλλης Γ. Γιάννης

(11-12 ετών)

1ος Βαβελής Π. Πέτρος

2ος Βακάλης Π. Γιάννης

ΔΡΟΜΟΣ

ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ (απονεμήθηκε σε όλους χρυσό μετάλλιο)

Βλωτιδέλλης Β. Φίλιππος

Γωγής Ε. Φίλιππος

Βακάλης Π. Μάριος

Βλωτιδέλλη Β. Σταυρούλα

Ζώταλη Ν. Αφροδίτη

ΚΟΡΙΤΣΙΑ

(6-7 ετών)

1η Καζήρη Α. Θεοδώρα

2η Παπαϊωάννου Α. Θεοδώρα

3η Μάκου Ε. Δέσποινα

(8-10 ετών)

1η Βαβελή Π. Δήμητρα

2η Δουδωνή Ι. Σπυριδούλα

3η Καζήρη Α. Βασιλεία

(11-12 ετών)

1η Βουδούρη Κ. Ευθυμία

2η Βραχνού Κ. Βάβια

3η Νομικού Ν. Αναστασία

ΑΓΟΡΙΑ

(6-7 ετών)

1ος Ξυπεράς Ε. Βασίλειος

2ος Βλωτιδέλλης Β. Σταύρος

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΜΥΛΟΥ

Οι εργασίες αποκατάστασης του μύλου συνεχίστηκαν στους αναλημματικούς τοίχους και στη διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου. Διαμορφώθηκε η έκταση μεταξύ 1ου και 2ου αναλημματικού τοίχου, κατασκευάστηκε η σκάλα ανόδου από τη στάθμη του κτιρίου στην κύρια στάθμη του περιβάλλοντος χώρου και ολοκληρώθηκαν οι εργασίες στέψης των αναλημματικών τοίχων.

Από 8 έως 18 Αυγούστου οι εργασίες σταμάτησαν λόγω θερινών διακοπών. Με την επάνοδο του συνεργείου οι εργασίες συνεχίστηκαν στο κεντρικό κτίριο όπου εξακολουθούν μέχρι σήμερα.

Εκτός των εργασιών, συνεχίστηκαν και οι επαφές με φορείς του νησιού, έτσι ώστε να ενημερωθούν για το έργο και να διερευνηθούν τρόποι συμμετοχής και βοήθειας στην προσπάθειά μας. Έτσι, η πρόεδρος, κα **Πλωμαρίτου**, συναντήθηκε στις 8/7 με τον περιφερειάρχη Β. Αιγαίου, κ. **Μουτζούρη**, στις 17/7 με τη Γενική Γραμματέα Νησιωτικής Πολιτικής,

κα **Καλογήρου** και στις 27/8 με το Δήμαρχο Δυτικής Λέσβου, κ. **Βέρρο**.

Παράλληλα, έγιναν συναντήσεις των μελών του Δ.Σ. με την επιβλέπουσα κα **Βαλλίνα** και τους εργολάβους κ. **Κωνσταντιδέλλη** και κ. **Βουδούρη** για σχετική ενημέρωση. Στα πλαίσια της περιπατητικής διαδρομής, που φέτος έγινε στην κοιλάδα της Μαλλιόνας, φίλοι και μέλη του συλλόγου βρέθηκαν στο χώρο του μύλου. Εκεί ο **Φώτης Βασιλόγλου** (συγγραφέας του βιβλίου «Το τραγούδι της φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους») μίλησε για την ιστορία της κοιλάδας και των μύλων, η πρόεδρος κα **Πλωμαρίτου** για την πορεία της προσπάθειας έως την ένταξη στο πρόγραμμα, και

η επιβλέπουσα του έργου κα **Βαλλίνα** και ο αντιπρόεδρος κ. **Βογιατζής** για τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί και την περαιτέρω πορεία. Ζητούμε συγγνώμη για την άρνηση εισόδου στο χώρο του εργοταξίου, αλλά την επέβαλαν λόγω ασφάλειας.

Επίσης, η πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και η επιβλέπουσα, επισκέφθηκαν τον μύλο ιδιοκτησίας **Παναγιώτη Κρινέλου** στην Ερεσό για να ενημερωθούν και να δουν

από κοντά τον τρόπο αποκατάστασης και τον αλυστικό μηχανισμό. Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Κρινέλο για την φιλοξενία του και την πρόθεσή του να βοηθήσει στην κατασκευή του αλυστικού μηχανισμού.

Όσον αφορά την εκταμίευση της πρώτης δόσης, δυστυχώς δεν έχουμε ευχάριστα νέα. Παρότι εγκαίρως καταθέσαμε τα απαραίτητα δικαιολογητικά, λόγω γραφειοκρατίας καθυστερούν την εκταμίευση. Σε αυτό το σημείο θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά όλους όσους έχουν στηρίξει οικονομικά τον σύλλογο σε αυτό το δύσκολο εγχείρημα.

Να ευχαριστήσουμε θερμά και τους εργολάβους και τους εργαζόμενους στο έργο για την κατανόηση, την υπομονή τους και την καλή δουλειά.

Βασίλης Βογιατζής

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗ ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ

Το ραντεβού ήταν νωρίς, επτά το πρωί, στη στροφή του Βούρκου. Χαράματα, αν σκεφτείς πως ήταν την επομένη της Παναγίας, 16 Αυγούστου. Άλλα χρόνια, προ covid, μπορεί ακόμα να μην είχαμε κοιμηθεί, από τα όργανα του πανηγυριού. Αυτή τη φορά πάντως, εφτά ακριβώς ήμασταν όλοι εκεί, πενήντα περίπου χωριανοί και φίλοι. «Περίπατος στη Μαλλιόνα» ήταν η πρόσκληση, μία ευκαιρία για να βάσουμε τα μπότσια μας και να

περιηγηθούμε στον καταπράσινο αυτόν τόπο που χιλιάδες φορές τον έχουμε περάσει, πηγαίνοντας και γυρνώντας απ' την Ερεσό, μα πόσες τον έχουμε περπατήσει; Αυτή η ευκαιρία λοιπόν δε χάνεται.

Αφορμή για τον περίπατο ήταν τα έργα της ανακατασκευής του παλιού νερόμυλου στη Μαλλιόνα, του Μύλου Καταχανά, όπως τον έχουμε πλέον μάθει όλοι. Ο Σύλλογός μας έχει αναλάβει το έργο να του δώσει πάτη νιοή και ο περίπατος ήταν μία πρώτη τάξεως ευκαιρία να δούμε από κοντά πως ξαναζωντανεύει ένας παλιός νερόμυλος, και μάλιστα από τους πλέον ειδικούς: την πρόεδρο του Συλλόγου, **Γιώτα Πλωμαρίτου**, που μας αφηγήθηκε το ιστορικό της σπουδαίας αυτής πρωτοβουλίας, και την επιβλέπουσα του έργου και αρχιτεκτόνισσα του ΕΜΠ **Ιωάννα Βαλλίνα**. Μετά

το πρωινό κέρασμα με αμυγδαλωτό και χαηλούδα, με τα αυτοσχέδια μπατόν από αρνατικό ανά χείρας, χωριστήκαμε σε δύο ομάδες για την εξερεύνηση της γύρω περιοχής. Η μία ομάδα με επικεφαλής τον **Φώτη Βασιλόγλου** κάναμε μία όμορφη βόλτα μέσα στα μπουστάνια μέχρι το ωραίο αλώνι, ρουφώντας παράλληλα τις αφηγήσεις του Φώτη σαν να 'ταν γάργαρο νερό μαλλιοντίσιο!

Η δεύτερη ομάδα, με τα πιο... γερά πνευμόνια, ακολούθησε τον **Ανδρέα Πίτσα**, πρόεδρο του τοπικού συλλόγου «Μαλλιόντα», για μία μακρύτερη διαδρομή μέχρι και το εκκλησάκι του Αγίου Κωνσταντίνου.

Ο επίλογος γράφτηκε με σπιτικό ούζο και μεζέδες στο φιλόξενο ντάμι του «Μπότ», **Παναγιώτη Βογιατζή**, ο μοναδικός μόνιμος κάτοικος (χειμώνα-καλοκαίρι) της Μαλλιόνας, ανανεώνοντας το ραντεβού μας για την επόμενη εξερεύνηση.

Γιάννης Μιχαήλ Μαντάς

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 2

3οι Τσάφος Γ. Ιγνάτιος και Γωγής Ε. Δημήτριος

(8-10 ετών)

1ος Τσάφος Γ. Δημήτριος

2ος Βακάλης Παντ. Γιάννης

3οι Βαλλήνης Π. Ιάσων και Σκομβούλης

Ι. Ταξιάρχης

(11-12 ετών)

1ος Βαλλήνης Π. Πέτρος

2ος Βακάλης Π. Γιάννης

ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

Το πρώτο κυνήγι θησαυρού στο Μεσότοπο είναι γεγονός! Μια ιδέα της Άντζελιας Κοντού, που πήρε σάρκα και οστά στις 4 Αυγούστου. Στόχος να τριγυρίσουν τα παιδιά όλο το χωριό μέχρι να φτάσουν στον κρυμμένο θησαυρό ανακαλύπτοντας και μαθαίνοντας την κάθε γωνιά και την ιστορία της.

Τα παιδιά με αφετηρία και τέρμα το στέκι νεολαίας πέρασαν από τους ενδιαμέσους σταθμούς- γειτονιές του χωριού. Εκεί τα περίμεναν δυο τρία άτομα από το δικό μας Σύλλογο αλλά και από το Σύλλογο Γονέων, που μας βοήθησε στη διοργάνωση και πολύ ευχαριστούμε. Το παιδί έπαιρνε το στοιχείο-κλειδί σε μορφή έμμετρου γρίφου που το οδηγούσε στην επόμενη γειτονιά καθώς τη «φωτογράφιζε» χαρακτηριστικά. Ενδεικτικά ο γρίφος που οδηγούσε στα Χωραφούδια:

Στην πλατειούλα μια φορά είχε ένα καφενείο.

Καφέ και ούζο πίνανε, ήτανε μεγαλείο.

Σαν πέρασε πια ο καιρός απέκτησε αξία.

Έτσι δημιουργήθηκε και μία Κομπανία.

Τραγούδια, γλέντια και χοροί έως αργά το βράδυ.

Γενιές παιδιών κι αν έπαιξαν και φεύγαν στο σκοτάδι.

Ο ενθουσιασμός, η ανυπομονησία και η λαχτάρα των παιδιών όταν προσπαθούσαν να μαντέψουν, ήταν απεριόριστα! Όποιο παιδί μάντευε σωστά, πήγαινε στο σωστό μέρος, έπαιρνε το γρίφο για το επόμενο σημείο αλλά και χαρτί- αποδεικτικό στοιχείο ότι πράγματι πέρασε από εκεί που έπρεπε και δεν «έκλεψε» ακολουθώντας το τσούρμιο, ώσπου να φτάσει στο τέρμα και στο θησαυρό! Ο θησαυρός ήταν ένα επιτραπέζιο παιχνίδι, μα το πραγματικό κέρδος είναι η εξοικείωση του παιδιού με τον τόπο του, η κατανόηση της συνέχειας γνωρίζοντας το παρελθόν και η ευθύνη της παράδοσης στους επόμενους.

Αξιοσημείωτη ήταν η έκβαση του κυνηγιού για την μικρότερη κατηγορία (5-8 ετών), καθώς εκεί το παιχνίδι από ατομικό, κατέληξε... ομαδικό! Τα παιδάκια τερμάτισαν όλα μαζί και ως εκ τούτου κατόπιν κλήρωσης αναδείχθηκε νικήτρια η **Βασιλική Πίτσα του Ανδρέα**, ενώ για τα μεγαλύτερα παιδιά (9-12 ετών), η μεγάλη νικήτρια ήταν η **Δήμητρα Βαλλήνη του Πλάτωνα**.

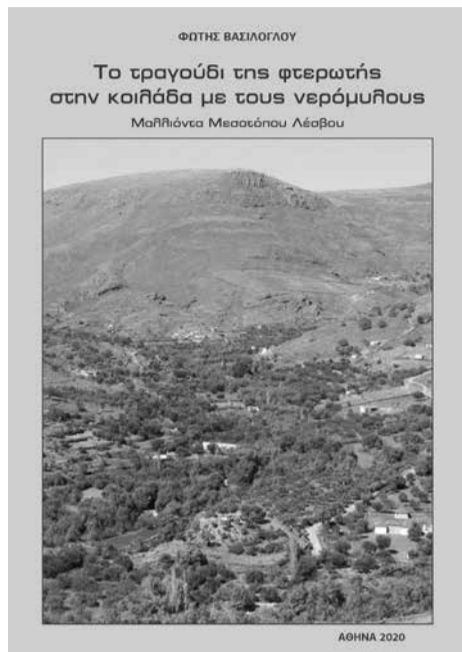
Ευχαριστούμε πολύ τις κοπέλες από το Σύλλογο Γονέων που πρόσφεραν τη βοήθειά τους και ξεδιψασαν τα παιδάκια προσφέροντας μπουκαλάκια νερό, το Συνεταιρισμό Γυναικών που πρόσφεραν σε κάθε παιδί το νέο τους προϊόν, το βιολετουργικό κρουασάν, μα πάνω απ' όλα ευχαριστούμε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν και γέμισαν τα σοκάκια του χωριού μας με τις όμορφες φωνούλες τους!

Εύα Καφετζή

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ

Αυγούστου δρώμενα... Ενός Αυγούστου αθλιώτικου που όμως όλοι περιμέναμε με μεγάλη προσμονή, καθώς για μας τους Μεσοτοπίτες σηματοδοτεί τα «ανταμώματα» ντόπιων και ξενιτεμένων. Πάντοτε είχαμε κι έχουμε ως τώρα έναν λόγο να λαχταρούμε τον ερχομό του.

Ο λόγος, οι καλοκαιρινές του εκδηλώσεις που διοργανώνουν με περίσσια φροντίδα οι φορείς του χωριού και φυσικά ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση». Έτσι, είχαμε τη χαρά και φέτος, παρά τις δυσκολίες της παρούσας συγκυρίας που απαιτούσε ιδιαίτερο χειρισμό στην όποια διοργάνωση, να παρακολουθήσουμε το βράδυ της 17ης Αυγούστου μια εκδήλωση που συνδιοργάνωσε ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών Λέσβου η «Αναγέννηση» και ο Σύλλογος «Μαλλιόντα», η οποία μας γέμισε χαρά γνώση και περηφάνια για την καταγωγή μας. Μιλάμε για την παρουσίαση του βιβλίου του συγχωριανού μας δασκάλου και

συγγραφέα, **Φώτη Βασιλόγλου**, με τίτλο «**Το τραγούδι της φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους-Μαλλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου**». Ο συγγραφέας συνέλεξε μαρτυρίες, ντοκουμέντα και ιστορικές αναφορές σχετικά με την ιστορία της Μαλλιόντας, της κοιλάδας με τους νερόμυλους, χαρίζοντάς μας ένα υπέροχο έργο, μια σπουδαία παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές. Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο πρόεδρος της κοινότητας, **Γαβριήλ Πιρίνης**, ο αντιπρόεδρος του συλλόγου «Αναγέννηση», **Βασίλης Βογιατζής** κι ο πρόεδρος του συλλόγου «Μαλλιόντα», **Ανδρέας Πίτσας**, ενώ διαβάστηκε χαιρετισμός της **Χριστιάνας Καλογήρου**, Γ. Γ. Γραμματέως Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής. Παραβρέθηκαν γύρω στα 250 άτομα κι ανάμεσά τους και οι κ. **κ. Πολύδωρος Στρ. Αναστασέλης** (ευχαριστούμε θερμά για τις φωτό, που μας έστειλε) και **Μιχάλης Ποδυπαθέλης**, πρώην δήμαρχος Ευεργέτουλα.

Στην παρουσίαση της βραδιάς ήταν η **Σαπφώ Βαλελή**, πρόεδρος του συλλόγου «Μεσότοπος», με ομιλητές τον **Βασίλη Κουμαρέλα**, γιατρό-ερευνητή-συγγραφέα, που επισκεπτόμενος τη Μαλλιόντα από το 1993, έκανε ένα απάνθισμα με λόγια των ανθρώπων της κοιλάδας. Λόγια αυθεντικών ανθρώπων που η ζωή τους έκανε σοφούς κι εικόνες μιας τυραννισμένης εποχής, βγαλμένες θαρρείς από τα «Ποιμενικά-Τα κατά Δάφνιν και Χλόην» του Λόγγου. Κλείνοντας συνεχάρη τους Μεσοτοπίτες για την συλλογική τους δράση, που έχει φέρει τόσους καρπούς στο χωριό κι ευχήθηκε το έργο της αναπαλαίωσης του Μύλου και οι παράπλευρες περιπατητικές διαδρομές να αναδείξουν τις ομορφιές της Μαλλιόντας. Ο **Παναγιώτης Σκορδάς**, φιλόλογος-συγγραφέας, επιμελητής και υπεύθυνος του «Λεσβιακού Ημερολογίου Γράμματα-Τέχνες-Πολιτισμός», στην ομιλία του, τόνισε ότι τόσο η αναπαλαίωση του Μύλου Καταχανά όσο και η κυκλοφορία του σπουδαίου βιβλίου του Φώτη Βασιλόγλου με το πλούσιο ιστορικό, λαογραφικό, γλωσσολογικό, κοινωνιολογικό υλικό, έχουν μεγάλη συμβολική και ουσιαστική αξία. Η αξία τους βρίσκεται, εκτός των άλλων, στο γεγονός ότι φωτίζουν και αναδεικνύουν το πολιτιστικό μοντέλο των τοπικών κοινωνιών, κυρίως των αγροτοκτηνοτροφικών, το οποίο έρχεται σε αντιδιαστολή στο πολιτιστικό μοντέλο των υπεραστικοποιημένων κοινωνιών, που προωθεί η παγκοσμιοποίηση. Η πρόεδρος της «Αναγέννησης» **Γιώτα Πλωμαρίτου** αναφέρθηκε στη λαογραφική αξία της έκδοσης, καθώς και στην αναπαλαίωση του μύλου Καταχανά (ολόκληρο το κείμενο στη σελ. 5). Αμέσως μετά μίλησε η **Ιωάννα Βαλλίνα**, αρχιτέκτονας και επιβλέπουσα του έργου του Μύλου, η οποία με φωτογραφίες ενημέρωσε όλους για την πορεία των

εργασιών της αποκατάστασης, παινεύοντας όλο το εργατικό προσωπικό για την τέχνη και το μεράκι του. Δυστυχώς λόγω υγείας συγγενούς του προσώπου δεν επέτρεψαν στον **Μάκη Αξιώτη**, ερευνητή-γιατρό, να συμμετέχει στη βραδιά και να μιλήσει για το βιβλίο.

Τελευταίος έκλεισε το πάνελ των ομιλητών ο συγγραφέας **Φώτης Βασιλόγλου**. Ευχαρίστησε όλους όσοι με οποιονδήποτε τρόπο συνεργάστηκαν στη συλλογή και έκδοση του υλικού. Επεσήμανε πως στο βιβλίο ενυπάρχουν 50 συνεντεύξεις Μεσοτοπιτών. Αναφέρθηκε στη σπουδαιότητα του δίτομου βιβλίου του χωριού: «Ο κόσμος ο μικρός...» του αείμνηστου **Πάνου Κοντέλη**-έκδοση του Συλλόγου «Αναγέννηση», από το οποίο ως πηγή συμπεριελήφθησαν 10 συνεντεύξεις συγχωριανών. Ευχαρίστησε τους **Βασίλη Κουμαρέλα**, **Μάκη Αξιώτη**, **Λαμπρινή Χιώτη**, **Σπύρο Β. Πιπερά** και **Γιώργο Ευστρ. Βασιίλα**, άρθρα των οποίων ενυπάρχουν στο βιβλίο και εξέφρασε θερμές ευχαριστίες στον χορηγό του βιβλίου Τεχνική Εταιρεία «ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ», του συγχωριανού μας Γιώργου Ευστρ. Βασιίλα. Στη συνέχεια μέσα από προβολή εικόνων έκανε μια περιδιάβαση στο βιβλίο και στη Μαλλιόντα τονίζοντας πως στόχος του ήταν να συγκεντρώσει τη λαϊκή σοφία της γενιάς που φεύγει, δίνοντας «βήμα» στα λόγια και στις εμπειρίες τους. Τόνισε την σπουδαιότητα των παιδιών φωτογραφιών-ιστορικών ντοκουμέντων και πόσο ευτυχής είναι η συνύπαρξη λόγου και εικόνας. Κλείνοντας ευχαρίστησε τους διοργανωτές, τους ομιλητές και τους παρευρισκόμενους κι ανέφερε πως υπάρχει μέγας πλούτος συγκεντρωμένου αδημοσίετου υλικού από τη λαϊκή παράδοση του Μεσοτόπου και είτε οι περιστάσεις να βοηθήσουν για να χαρούμε κι άλλες εκδόσεις.

Η εκδήλωση έκλεισε με μουσικές και τραγούδια. Μαζί μας ο **Αρίστος Τόβας** (θερμές ευχαριστίες για τον ήχο και το φως) με την κιθάρα του και τα νέα μεσοτοπίτικα φυντάνια του, ο **Ορφέας Ιωάνν. Βουγιούκας** με το βιολί του κι οι αδερφές **Ευδοκία** και **Ελεάνα Νικ. Κουρλή** στα κρουστά, αηλιά και ο **Θανάσης Γουγής** (φωνή-γιαϊλί ταμπούρ-μπουζούκι) και η **Κωνσταντίνα Βασιλόγλου** (φωνή-σαντούρι).

Στην διάρκεια της εκδήλωσης τιμήθηκαν οι δυο γιατροί-ερευνητές κ.κ. Βασίλης Κουμαρέλας και Μάκης Αξιώτης για την προσφορά τους στη Λέσβο με αναμνηστικές πλάκες, που έγραφαν: «Η Λέσβος ευγνωμονούσα». Επίσης το Δ.Σ. του συλλόγου της «Μαλλιόντας» πρόσφερε ένα καλάθι με μεσοτοπίτικα προϊόντα στον συγγραφέα.

Αξίζει να πούμε πως το εν λόγω βιβλίο είναι το τρίτο του συγγραφέα με θεματοποιημένα ιστορικά, λαογραφικά στοιχεία του Μεσοτόπου και με μια μοναδική συνύπαρξη λόγου και εικόνας η οποία είναι αξιομνημόνευτη και αξίζει να την αναφέρουμε λόγω της παιλιότητας πολλών φωτογραφιών. Μόνο ένας ρομαντικός και τοιμηρός θα μπορούσε να γράψει αυτό το πραγματικό αριστούργημα! Αξίζουν λοιπόν θερμά συγχαρητήρια τόσο στον συγγραφέα, όσο και σε όσους βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο στη συγκέντρωση του υλικού. Προσωπικά έχω βουτήξει μέσα σε κάθε παράγραφο του βιβλίου και σας προτείνω να το προμηθευτείτε άμεσα γιατί αποτελεί «επένδυση» γνώσης για τα παιδιά και τα εγγόνια όλων μας.

Ευχόμαστε καλοτάξιδο να είναι το βιβλίο σου, αγαπημένη Φώτη, και περιμένουμε την επόμενη έκδοσή σου με μεγάλη προσμονή! Για να προμηθευτείτε το βιβλίο επικοινωνήστε με τον συγγραφέα (τηλ. 210 9963518). Θα το βρείτε στο βιβλιοπωλείο Μεσοτόπου και στον Σύλλογο «Αναγέννηση».

Αθηνά Πιρίνη

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι

Στο βιβλίο του Φώτη Βασιλόγλου ζωντανεύει ένας κόσμος ολόκληρος στον καθημερινό του μόχθο... Είναι ένας ύμνος στους εργάτες της γης, που ποτέ δεν ξαποσταίνουν, που με κόπο και δουλειά πολλή, κάνουν τη γη, σ' αυτή την ηφαιστειακή γωνιά που θυμίζει σεληνιακό τοπίο, να πρασινίζει, να καρπίζει και να θρέφει φαμίλιες.

Με αγάπη στον κόσμο αυτό ο συγγραφέας, μάζεψε κομμάτι-κομμάτι τις θύμψεις για να διασώσει αυτό το μόχθο και την ποιότητα των ανθρώπων ολόκληρων γενιών, που η σκληρότητα των συνθηκών τους έκανε πιο σοφούς, πιο ανθρώπινους, με το νου σε εγρήγορση και την καρδιά ανοιχτή. Η διάσωση των μαρτυριών τους δεν αποδίδει μονάχα το σεβασμό της νεότερης γενιάς στους ξωμάχους. Αναδεικνύει τον αέναο αγώνα του ανθρώπου να πορευτεί πάνω στη γη με αξιοπρέπεια και αξιοσύνη. Φανερώνει τον πλούτο της απλότητας, το μεγαλείο της ταπεινοσύνης, την ηρεμία και τη σιγουριά του ανθρώπου που έπραξε το καλό...

Ευχαριστούμε και συχαίρουμε το Φώτη που με την υπομονή, την επιμονή, τη συνειδητή του εργασία συμβάλλει καθοριστικά στη διάσωση του

λαογραφικού και ανθρωπιστικού πλούτου.

Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου παρουσιάζεται η προσπάθεια αναπαλαίωσης του υδρόμυλου που βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη. Η προσπάθεια των δύο Συλλόγων, του Συλλόγου Μεσοτοπιτών «Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» και του Συλλόγου της Μαλλιονίας, ξεκινούν έντονα από το 2003. Τότε ο Μιχάλης Γουλής δώρισε το παρακείμενο χωράφι του και στους δυο Συλλόγους. Μετά την πρώτη αποτυχημένη κατάθεση της πρότασης, από το 2004, με απόφαση της Γ. Σ. του Συλλόγου Μεσοτοπιτών ξεκινάει ένας μαραθώνιος ενεργειών ώστε η πρόταση να καταστεί ώριμη για ένταξη. Χρειάστηκε να εκπονηθεί ολοκληρωμένη μελέτη που ανατέθηκε στο γραφείο του κ. Ροσιέ (2005), να επιλυθούν ιδιοκτησιακά θέματα που προέκυψαν (2006), να κριθεί διατηρητέο το κτίριο (2009), ώστε να εκδοθεί τελικά η οικοδομική άδεια (2013) και να αναζητηθεί η κατάλληλη χρηματοδότηση. Κι έπρεπε να περάσουμε μια οικονομική κρίση που πάγωσε τις χρηματοδοτήσεις ώσπου να φτάσουμε στην

υποβολή του φακέλου πριν δυο χρόνια και την ένταξη πέρσι στο πρόγραμμα Λίντερ. Τα έργα ξεκίνησαν στα τέλη του Μάρτη κι ενώ ο κορονοϊός μας έκλεισε μέσα και συνεχίζονται ενώ φοράμε ακόμα τις μάσκες μας λόγω της υγειονομικής κρίσης...

Δεν θα μπορούσε να υπάρξει αυτή η εξέλιξη αν όλα αυτά τα χρόνια ως κοινωνία, ως Σύλλογοι κι ως άνθρωποι δε δείχναμε τις αρετές της συλλογικής συνείδησης και του μεσοτοπικού φιλότιμου που ξέρει και μεγαλουργεί στα δύσκολα... Δίχως τη σύμπνοια, τη συνεργασία και την ενότητα που χτίζει λιθάρκι-λιθάρκι την πρόοδο. Δίχως την πίστη στο όραμα, χωρίς την υπομονή και την επιμονή να ξεπερνιούνται ένα-ένα τα εμπόδια... Τίποτα δεν θα μπορούσαμε να πετύχουμε αν δεν είχαμε ως Δ.Σ. την εμπιστοσύνη ενός κόσμου ολόκληρου, και κυρίως των μελών του Συλλόγου, που ομόφωνα σχεδόν, κάθε χρόνο, ψήφισαν τη συνέχεια των προσπαθειών και τη χρηματοδότησή τους από το ταμείο του Συλλόγου μελετών και ό,τι άλλο απαιτούνταν συνολικού κόστους 25.000€, για να φτάσουμε τελικά στην ένταξη του έργου.

Η κολλέθρα του μύλου μας αγναντεύει σήμερα περήφανη... πριν λίγο καιρό ήταν ένας σωρός πέτρες που έχασκαν... Του χρόνου, να είμαστε καλά, ο μύλος θα δουλεύει. Ο περιβάλλον χώρος διαμορφώνεται. Τίποτα δεν πετυχαίνεις αν πρώτα δεν το ονειρευτείς. Χρειάστηκε να βάλουν πλάτη πολλοί και συνεχίζουν ακόμη... Το πρώτο στοίχημα πάει καλά. Το επόμενο είναι δυσκολότερο και διαχρονικό.

Είναι η μετατροπή του μύλου σε ένα ζωντανό εργαστήριο παραγωγής πολιτισμού που θα μπορεί να εκπονή και να υλοποιεί εκπαιδευτικά, πολιτιστικά, περιβαλλοντικά προγράμματα και δράσεις. Θα απευθύνεται σε όλες τις ηλικίες αλλά πρέπει να δίνει το στίγμα του στους νέους και στα παιδιά. Ονειρευόμαστε παιδικές φωνές να γεμίζουν τους χώρους του, να παρατηρούν τη λειτουργία του, να βλέπουν την μετατροπή των μορφών ενέργειας, να χαίρονται τον ίσκιο των πλατανιών. Ονειρευόμαστε την πραγματοποίηση δράσεων που θα προσελκύουν κοινό απ' όλο το νησί. Επιδιώκουμε την ενεργοποίηση όλων των φορέων του χωριού, αφού μπορεί να γίνει ένας καθρέφτης του Μεσοτόπου. Θέλουμε τη συνεργασία με τα άλλα μουσεία της Λέσβου, κάτι που θα βοηθήσει την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Και δεν κινούνται όλα αυτά πια στον κόσμο της ρομαντικής ουτοπίας. Είναι ζωντανή απόδειξη της θέλησης ενός τόπου να προσδεύει και να πορεύεται με λογισμό και μ' όνειρο. Ο ανθρώπινος πολιτισμός εξάλλου γεννήθηκε σε περιοχές που είχαν δυο προϋποθέσεις: τη γη και το νερό. Έτσι ξεκίνησε ο άνθρωπος να βγάζει το ψωμί του. Κι η Μαλλιονία τα 'χει και τα δυο.

Φώτη, σε ευχαριστούμε και σε συχαίρουμε!

ΟΙ ΝΕΡΟΜΥΛΟΙ ΤΗΣ ΜΑΛΛΙΟΝΙΑΣ

Διάβασα το βιβλίο «**Το τραγούδι της φτερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους**» του συγγραφέα **Φώτη Βασιλόγλου** με πολύ ενδιαφέρον.

Συχαρητήρια!

Διαβάζοντας το βιβλίο αισθάνθηκα ευχαρίστηση και μου άρεσε η εξιστόρηση και η περιγραφή της περιοχής γύρω από τη Μαλλιονία από παισιολογική, ηφαιστειακή, αρχαιολογική πλευρά. Έμαθα για τη δημιουργία του τοπίου που πάντα με προβλημάτιζε. Πάντοτε με εντυπωσίαζαν, όποτε πήγαινα στην Ερεσό τα καλοκαίρια, αυτά τα κωνοειδή, χρυσοκίτρινα βουνά. Όταν περνούσαμε τη γέφυρα του ποταμού, θαύμαζα την πυκνή βλάστηση σε αντίθεση με το ξερό τοπίο τριγύρω.

Έμαθα επίσης ότι από τον 19ο αιώνα εκεί στον ποταμό υπήρχαν 12 νερόμυλοι, που άλεθαν σιτηρά και εξυπηρετούσαν, όχι μόνο το Μεσότοπο, αλλά και πολλά άλλα χωριά. Αφθονο τρεχούμενο νερό γύριζε τους μύλους, πότιζε τα περιβόλια, με όλων των ειδών τα γεωργικά προϊόντα. Ότι κατοικούσαν εκεί 70 οικογένειες αγαπημένα και μοιράζονταν το νερό. Άνθρωποι εργατικοί, έξυπνοι, ακούραστοι, καλοσυνάτοι, ανοιχτόκαρδοι. Έμαθα το λόγο που

έκλεισαν οι νερόμυλοι και προβληματίστηκα. Η ζωή βέβαια προχωράει, όλα αλλιάζουν, οι άνθρωποι προσαρμόζονται στα καινούργια δεδομένα...

Πολύ θέλω να περπατήσω στο χώρο που διάβασα στο βιβλίο και όπου αναπαλαιώνεται ο νερόμυλος. Συχαρητήρια σε όλους όσοι ενδιαφέρθηκαν να γίνει το έργο αυτό.

Καλή επιτυχία και καλά τέλη στις εργασίες.

Καλοτάξιδο το βιβλίο. Εύχομαι να αναδείξετε και άλλες τοποθεσίες.

Ευχαριστώ,

Ευγενία Ταγματάρχη

-Μα αλήθεια, δεν άλλαξα καθόλου;

Τι κρίμα, τόσα χρόνια, τόση προσπάθεια και δεν άλλαξα καθόλου!

Υπήρχε για χρόνια μια θεατρική παρέα στο Σύλλογο, κουρνιασμένη στην αγκαλιά του μπαρμπα Πάνου Κοντέλλη, που τη δημιούργησε. Το φευγικό του στάθηκε καταλύτης κι η παρέα διαλύθηκε. Πέρασε καιρός και οι άνθρωποι δεν άλλαξαν καθόλου... Μα, για σταθείτε, αυτό δεν είναι αλήθεια. Όλοι αλλάξαμε, το πέρασμα του χρόνου μας μεγάλωσε, μας ωρίμασε, μας βελτίωσε. Και ήρθε η ώρα να δημιουργήσουμε μια νέα παρέα, μια νέα θεατρική ομάδα. Στη μέση βάλαμε τη Μαρίνα Δημητρίου, να διδάσκει, να καθοδηγεί, να αγριεύει και να χαϊδεύει.

Δημιουργήθηκε λοιπόν η νέα θεατρική ομάδα του Συλλόγου αποτελούμενη από 15 άτομα με διαφορετική ηλικία, προσωπικότητα και αποσκευές ζωής και η ανομοιογένεια αυτή δημιουργούσε τόσο ενδιαφέρον, ειδικά στους αυτοσχεδιασμούς του πρώτου καιρού.

Έπειτα ήρθε η ώρα να επιλέξουμε ποιο θεατρικό έργο θα δουλέψουμε με στόχο την παράσταση. Τότε η ομάδα αποφάσισε να πέσει στα βαθιά. Κατόπιν συζητήσεων και αναλύσεων, επιλέξαμε αρχικά το συγγραφέα, τον καθόλου εύκολο και πολιτικά στρατευμένο Μπέρτολντ Μπρεχτ, και όσο για το έργο, χμμ...
-Μας φανατίζουν οι αφέντες του κέρδους, τόσο που δε βλέπουμε τα ψεύτικα κλουβιά μας. Παραμένουμε σε αυτά υπηρετώντας τα συμφέροντα των άλλων.

Πήραμε ένα βιβλίο του Μπρεχτ με δοκίμια, τις «Ιστορίες του κυρίου Κόνερ», διαλέξαμε ορισμένα κείμενα, τα κουβεντιάσαμε, ψάξαμε τα νοήματα και τα μηνύματά τους και με βάση όλα αυτά η σκηνοθέτης μας έγραψε ένα νέο θεατρικό έργο. Αυτή η δημιουργική διαδικασία που γέννησε το έργο, μας έκανε να το νιώσουμε βαθιά, να το κάνουμε δικό μας και ήταν τόσο απολαυστική, όσο και δύσκολη. Ο τίτλος του άλλωστε, «Πείραμα Στοχασμού», εμπειρείχε σαφώς και το δικό μας πείραμα και στοίχημα για ένα έργο όχι εύπεπτο, ένα έργο με πολλαπλές αναγνώσεις και διαχρονικά μηνύματα. Τα διαχρονικά μηνύματα του έργου μας προάγουν την ανθρωπιά, την αλληλεγγύη, την κοινωνική ισότητα, το σεβασμό και την ανοχή και στηλιτεύουν την απληστία, τον εγωκεντρισμό, την πολιτική που στηρίζεται στις ανισότητες. Στόχος της ομάδας όμως ήταν να παρουσιάσουμε κάτι το νέο, μια δημιουργική πολιτιστική πρόταση σε αντιδιαστολή με την παρούσα εποχή που απαξιώνει τραγικά τον πολιτισμό.

Χώρια από όλα αυτά, χάρη σε μια παράξενη σύμπτωση, το έργο που γράφτηκε το καλοκαίρι του 2019, είχε στοιχεία που ήρθαν κι έγιναν πραγματικότητα λίγους μήνες μετά. Τυχαίο;

-Α, καλή, δε θα φύγουμε ποτέ από δω. Και δεν πιάνουν και τα κινητά!

-Εγκλωβιστήκαμε για τα καλά εδώ μέσα.

Έννοιες που θίχτηκαν στο έργο, όπως ο εγκλεισμός, η κλειστοφοβική πραγματικότητα, οι απότομες αλλαγές στον ψυχισμό των ανθρώπων, η αμφισβήτηση αξιών

και στερεοτύπων, ακόμα και η μάσκα-προσωπείο που φορέσαμε για να καταδείξουμε τη μαζικοποίηση και τη χειραγώγηση των ανθρώπων, όλες αυτές οι αλήθειες αναδύονται μέσα από το έργο και με ένα αλλόκοτο τρόπο έρχονται και κολλάνε σαν κομμάτια παζλ στη φεινή δυστοπική πραγματικότητα. Λες κι η ζωή αντέγραψε την τέχνη...

-Μπορεί να ακουστεί παράλογο, αλλά 20 χρόνια δε φτάνουν για να πεις ότι ξέρεις καλά τον άλλο. Εδώ δεν ξέρουμε καλά καλά τον ίδιο μας τον εαυτό.

Άρχισαν οι πρόβες, δύσκολος ο συντονισμός 15 ανθρώπων με διάφορες υποχρεώσεις, αλλά οπλισμένοι με πείσμα απέναντι στις δυσκολίες καταφέραμε να είμαστε έτοιμοι για παράσταση στις αρχές Μάρτη του 2020. Λογαριάζαμε όμως χωρίς τον ξενόδοχο... Η πανδημία είχε ήδη μπει στη ζωή μας κι έδειχνε τα κοφτερά της δόντια. Το Δ.Σ. αναγκάστηκε να ακυρώσει τις παραστάσεις στην Αθήνα μερικές μόλις ημέρες πριν από την πρεμιέρα... και λίγο πριν την καραντίνα. Κάναμε υπομονή και με το τέλος του lockdown αρχίσαμε δειλά να σκεφτόμαστε το ενδεχόμενο να παιχτεί το έργο στο Μεσότοπο ανάμεσα στις άλλες καλοκαιρινές εκδηλώσεις. Το Δ.Σ. έλαβε την απόφαση και το οργανώσαμε παραμερίζοντας τα εμπόδια και αυτοσχεδιάζοντας για να λύσουμε τα προβλήματα στο στήσιμο της σκηνής, στα σκηνικά, στα κοστούμια. Μέχρι που κάποιοι ξενύχτησαν δυο βράδια στο σχολείο να φυλάνε τον ηχητικό εξοπλισμό...

-Με τις χορευτικές παραστάσεις τα πάμε καλά, με το θέατρο δυσκολευόμαστε...

Τον Αύγουστο λοιπόν καταφθάσαμε όλοι οι «ηθοποιοί» στο χωριό, μαζί κι η αγαπημένη μας Μαρίνα, που για πρώτη φορά βέβαια επισκεπτόταν τον τόπο μας. Κάναμε πρόβα όπου βρίσκαμε καλή φιλοξενία, ενώ χρειάστηκε και μια γρήγορη αντικατάσταση ρόλου. Και ήρθε η ώρα της πρεμιέρας στις 13 Αυγούστου στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου στο Μεσότοπο. Το τρακ όλων ήταν δικαιολογημένο και όχι μόνο σε όσους ανέβαιναν σε σκηνή πρώτη φορά. Όταν όμως η παράσταση ξεκίνησε, το άγχος παραμερίστηκε κι ο καθένας αφοσιώθηκε στο ρόλο του και στο έργο. Λάθη έγιναν, αλλά στην ομάδα ξέρι να σώζει ο ένας τον άλλο και να προχωρά! Η μαγεία της θεατρικής πράξης συμπάρεσυρε ηθοποιούς και θεατές και γίναμε όλοι κοινωνοί μιας μέθεξης που όμοιά της δεν υπάρχει, σε άλλη τέχνη τουλάχιστον. Στη δεύτερη παράσταση την επόμενη βραδιά όλα κύλησαν καλύτερα, όπως είναι αναμενόμενο και την ώρα της υπόκλισης ο καθένας μας ήξερε ότι έδωσε τον καλύτερο εαυτό του σε μια εμπειρία μοναδική και μεθυστική.

Η προσέλευση του κόσμου πολύ ικανοποιητική και τα σχόλια υπήρξαν τόσο θετικά και τόσο συγκινητικά! Το χειροκρότημα, η αληθινή πληρωμή κάθε ηθοποιού, ερασιτέχνη και μη, μας έδωσε κουράγιο για τη συνέχεια.

-Αυτός που είναι φορέας της γνώσης έχει μονάχα μια αποστολή: να τη μεταφέρει και να την εφαρμόζει.

Ένα μπράβο στη νέα θεατρική μας ομάδα λοιπόν. Και βεβαίως ένα μεγάλο μπράβο στη δασκάλα-σκηνοθέτη μας **Μαρίνα Δημητρίου**, η οποία με γνώση και ευφύια συνέγραψε το έργο και έπειτα μας σκηνοθέτησε με μεράκι, πάθος κι ατέλειωτη υπομονή.

Οι ηθοποιοί (με σειρά εμφανίσης): **Γιώτα Πλωμαρίτου-Μυρσίνη**, **Βίκυ Σκεπασιανού-Φρόσω**, **Δημήτρης Βουδούρης-Περικλής**, **Χριστίνα Τσαλαβούτη-Κρίστου**, **Δημήτρης Νοικοκύρης-Παναής**, **Σπύρος Βογιατζής-Νικόλας**, **Άντζελα Κοντού-Κλαίρη Στρατέλλη**, **Μαρία Καραστεφανή-Τζένη Παπαπέτρου**, **Νίκος Καρίπης-Στέφανος Καριπέλλης**, **Εύα Καφετζή-Βικτώρια**, **Σταύρος Κοντέλλης-Λουκάς**, **Φίλιππος Ρέμματος-Δημοσθένης**, **Βάσω Ψάνη-Άννα**. Επίσης στην ομάδα ανήκουν η **Περσεφόνη Κοντέλλη**, η **Ευτυχία Κολλυβά** και η **Ραήλου Λέσιου**, που είχε το ρόλο της **Θέλλμας Μαρκάτου** και την αντικατέστησαν επάξια η **Γιάννα Νοικοκύρη** και η **Αθηνά Πιπίνη**, τις οποίες ευχαριστούμε θερμά. Σε φιλική συμμετοχή ο **Αποστόλης Πιπίνης** ως μετεωρολόγος στο βίντεο.

-Εγώ πήρα μια μέρα την τηλεόραση, πριν πολλά χρόνια, και την πέταξα.

-Είναι θέμα αισθητικής, αρχών. Διαμορφώνουν μια κοινωνία σκουπιδιών.

Ευχαριστούμε πολύ όλους όσους συντέλεσαν να προετοιμαστεί αυτή η παράσταση. Χρέη βοηθού σκηνοθέτη έκαναν η **Εύα Καφετζή** κι η **Βάσω Ψάνη**, ενώ η **Περσεφόνη Κοντέλλη** χειρίστηκε τα ηλεκτρονικά μέσα και εφέ. Την κατασκευή σκηνικών έκαναν στην Αθήνα οι **Γαβρήλος Παπαβασιλείου** και **Μιχάλης Σαραντιδής**. Τη μουσική επιμέλεια είχε η **Σταυρούλα Σπανού**, τα βίντεο που έπαιξαν στην παράσταση έφτιαξε ο **Νίκος Ντουρλής**, το trailer που έπαιξε στα social media επιμελήθηκε ο **Σταύρος Κοντέλλης**, το φροντιστήριο ανέλαβε ο **Δημήτρης Βουδούρης**, την επιμέλεια του προγράμματος και τις αφίσες είχαν οι **Άντζελα Κοντού** κι **Ελευθερία Κωσταντή**, το γραφιστικό σχεδιασμό των εντύπων η **Γιώτα Φιλιππίδη**, την επιμέλεια αφισών και προσκλήσεων για την παράσταση Μεσοτόπου η **Περσεφόνη Κοντέλλη** και η **Βάσω Ψάνη**, φωτογραφίες για το πρόγραμμα έβγαλε ο **Μπάμπης Καρδαράς** και το γενικό συντονισμό παραγωγής είχε η **Άντζελα Κοντού**.

*Την αγάπη του έθαιψες
και όλα τα ξέχασες,
πολλά τα συναισθήματα
μα τούτο δεν αρκούσε
πώς βάρυναν τα χρήματα
κι αν άλλος σ' αγαπούσε...*

Ο **Φίλιππος Ρέμματος** έγραψε την πρωτότυπη μουσική σύνθεση για το έργο μας, η οποία έγινε και τραγούδι σε στίχους της **Διολέτας Δημητρίου** και ερμηνεία του **Σπύρου Βογιατζή**.

Για την πραγματοποίηση των παραστάσεων στο Μεσοτόπο εργάστηκαν πολλοί

εθελοντικά και τους ευχαριστούμε όλους από καρδιάς. Την κατασκευή της σκηνής ανέλαβε το συνεργείο των **Μανώλη Κωνστανταδέλλη** και **Στέλιου Βουδούρη** και στο στήσιμο και ξεστίσιμο εργάστηκαν οι **Δημήτρης Βουδούρης**, **Χρήστος Βουδούρης**, **Βασίλης Βογιατζής**, **Φίλιππος Ρέμματος**, **Βασίλης Ρέμματος**, **Μπάμπης Βογιατζής**, **Χρήστος Βαληλῆς**, **Ντίνος Χριστοδούλου**, **Γιάννης Μαντάς**, **Πλούταρχος Σκομβούλης**, **Δημήτρης Γριμανέλης**. Ευχαριστούμε επίσης για όλη τη βοήθεια και την υποστήριξη τον πρόεδρο της Τ.Κ. **Γαβρήλο Πιπίνη**, το **Δῆμο Δυτ. Λέσβου**, τη Διευθύντρια **Τζοάννα Κάλφα** για την παραχώρηση του σχολείου, το **Συν/σμό Γυναικών** και το **σύλλογο «Μεσότοπο»** που μας δάνεισαν καθίσματα, τον **Αποστόλη Καλογιάννη & το Λουκά Καλογιάννη** για το ατέλειωτο κουβάλημα καθισμάτων, τη **Μάχη Χυδεριώτου** που ανέλαβε το μακιγιάζ των ηθοποιών, τη **Μάγδα Σκεπασιανού** που βοήθησε σε χίλια διαφορετικά πράγματα, τον **Μπάμπη Καρδαρά** που φωτογράφησε και βιντεοσκόπησε τις παραστάσεις, τη **Γιάννα Νοικοκύρη & την Παυλίνα Παπαδημητρίου** που υποδέχονταν τον κόσμο στην παράσταση, τον **Κυριάκο Ζουμπουλή** για τη μεταφορά των σκηνικών, το **Νίκο Ζουμπουλή** για τη μεταφορά καθισμάτων, το **Νίκο Ρεπάνη**, τη **Δέσποινα Ζουμπουνέλλη** και το **Δημήτρη Κωνστανταδέλλη του Νικολάου** για όλη τη βοήθεια.

Ευχαριστούμε επίσης θερμά τους χορηγούς της παράστασης και ειδικά τη Γενική Γραμματεία Αιγαίου & Νοσητικής Πολιτικής για την επιχορήγηση ύψους 1.500€.

-Κι εσείς εδώ; Μα η εκδήλωση του Συλλόγου ακυρώθηκε!

Και αν δεν ευτυχίσαμε να παρουσιάσουμε το έργο μας στην Αθήνα, όπως σχεδιάζαμε, ας μην το βάζουμε κάτω. Πέσαμε σε δίσεκτα χρονιά και σε καιρούς ανάποδους...

Ενώ εμείς προγραμματίζαμε να παίξουμε στο ανοιχτό θέατρο Άλσους στην Ηλιούπολη στα τέλη Σεπτεμβρη, παρουσιάστηκαν αξεπέραστες δυσκολίες. Από τη μια σοβαρά τεχνικά προβλήματα με οικονομικές συνέπειες δυσβάσταχτες για το Σύλλογο αυτή την εποχή και από την άλλη η έξαρση των κρουσμάτων κορονοϊού και η προβλεπόμενη κλιμάκωσή τους το επόμενο διάστημα. Συνεπώς το Δ.Σ. αναγκάστηκε, παρά τη θέλησή του, για δεύτερη φορά να ματαιώσει την παράσταση και ζητάμε συγγνώμη από όλους για την αναποδιά αυτή.

Όμως το θεατρικό μας ραντεβού ανανεώνεται για το μέλλον, το οποίο έχουμε αποφασίσει να περιμένουμε με αισιοδοξία. Ίσως με κάποιο άλλο έργο, σε άλλο θέατρο, σίγουρα πάντως με το ίδιο και μεγαλύτερο μεράκι, πείσμα για δημιουργία και αγάπη για τον πολιτισμό. Θα έρθουν καλύτερες μέρες!

Ως τότε σας καλούμε να έρθετε και να ηλαιοώσετε τη θεατρική μας ομάδα για τον απλούστατο λόγο ότι η θεατρική δημιουργία μας κάνει καλύτερους ανθρώπους, δίνει γλῦκα στη ζωή μας κι ομορφιά!

(Οι φράσεις με σκίαση είναι ατάκες του θεατρικού μας έργου).

ΠΕΡΑΜΑ ΤΟΧΑ ΜΟΥ

ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΓΕΙΤΟΝΙΟ

Παρασκευή 31 Ιουλίου 2020. Γειτονιό στα Χωραφούδια. Ο τόπος είχε προταθεί στη περσινή μας συνάντηση στον Άη-Αρτέμην. Εμείς, σαν επιτροπή, όταν το αποδεχτήκαμε σκεφτήκαμε σιωπηλά: ωραία, υπάρχει εκεί και το καφενείο του πατέρα της Χριστίνας να κάνουμε τη «λάτρα» μας.

Αργότερα, ήρθε η σκέψη να γίνει 31 Ιουλίου, ημέρα που υποδεχόμαστε τον άρχοντα του καλοκαιριού, τον Αύγουστο. Τα Χωραφούδια άηλτοτε αυτή τη μέρα είχαν την τιμητική τους. Αλήθεια, πώς γράφεται το «Χω/οραφούδια»; Με «ω» ή «ο»; Προέρχεται από τη λέξη «χωράφι» ή τη λέξη «χορός»; Πάντως στο μικρό «χωράφι» μπροστά στο καφενείο του συγχωρεμένου του μπάρμπα-Γιώργου Χριστοδούλου, την τελευταία ημέρα του Ιούλη που μας πέρασε, στήθηκε «χορός» στη μνήμη του και τη μνήμη των γειτόνων του, που χαμογελούσαν από ψηλά.

Το καφενείο άνοιξε, η **Χριστίνα Τσαλαβούτη** έκανε ό,τι μπορούσε για να μας παρουσιάσει την εικόνα που είχαν οι καφενέδες παλιά και το πέτυχε. Οι γειτόνισσες ξεπέρασαν τον εαυτό τους σε εδέσματα που συνοδεύουν το ούζο, ενώ όλες οι παρευρισκόμενες έφεραν το κατιτίς τους, για να συνοδεύσουν τον καφέ και τα αναψυκτικά.

Το απόγευμα και το βράδυ ξεδιπλώθηκε σε τρία διαφορετικά επίπεδα. Ξεκίνησε με το «κλασικό» γειτονιό, τη γνωριμία με το χώρο, τα καλωσορίσματα, τις ευχές. Πέρασε στο έθιμο της «φωτιάς», της υποδοχής του Αυγούστου και εξελίχθηκε σε βραδιά λαϊκής και παραδοσιακής μουσικής με ουζοκατάσταση.

Τον ρόλο του εμπυχωτή σε αυτά τα διαφορετικά επίπεδα είχαν ο **Φώτης Βασιλόγλου** στα λαογραφικά των καφενέδων και στο έθιμο της

«φωτιάς» ο **Αριστείδης Τόβας** με την παρέα του στη μουσική και η **Χριστίνα Τσαλαβούτη**, που, με τον συντονισμό όλων των προηγούμενων και το άνοιγμα του καφενείου, προσπάθησε να φέρει τη γειτονιά στις μνήμες του παρελθόντος.

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε όλους τους επαγγελματίες μουσικούς και τους μαθητευόμενους που ομόρφυναν με τους ήχους των οργάνων τους τη βραδιά. **Χρυσάνθη Τζοβάνη, Γιάννης Δουδουνής, Γιώργος Πιπίνης, Ελέανα και Ευδοκία Κουρλή, Ορφέας Βουγιούκας, Ηλίας Καφετζής.** Αναφέρουμε επίσης, την ενεργητική παρουσία της προέδρου του συλλόγου **Γιώτας Πλωμαρίτου**, που χαιρέτησε τη βραδιά με λόγια εμπυχωτικά.

Ήταν ένα όμορφο απόγευμα και βράδυ, ένα διαφορετικό γειτονιό, που διασταυρώθηκε με τρεις συγκυρίες. Πρώτη συγκέντρωση στο χωριό σε ανοιχτό χώρο μετά την καραντίνα της πανδημίας. Αναβίωση ενός εθίμου στη γειτονιά, που είχε για χρόνια σιγήσει. Άνοιγμα ενός χώρου στο κοινό, που είχε πολύ καιρό να δει αχτίδα φωτός. Τα καταφέραμε. Αδιάψευστοι μάρτυρες τα μάτια των παιδιών, που με τον αυθορμητισμό, την παρατηρητικότητα και τη συμμετοχή τους, απολάμβαναν μια εμπειρία ίσως πρωτόγνωρη.

Επιστροφή στην καθημερινότητα της πόλης. Η πανδημία δεν έχει τελειώσει. Το νησί μας βρίσκεται, για άλλη μια φορά, στο «μάτι του κυκλώνα». Ο προσωπικός «Γολγοθάς» του καθενός προβάλλει εμπρός του. Παρ' όλα αυτά, εμείς είμαστε με αυτούς που υποστηρίζουν «ζω την χαρά της στιγμής», επενδύω σε αυτό, δεύτερη ζωή δεν έχει.

Δειλά-δειλά, επιστρέφουμε στις δράσεις μας. Σκεφτόμαστε μια βόλτα για το Νοέμβρη, αν οι συνθήκες το επιτρέψουν, να είστε όλες καλά και σε επικοινωνία.

Υγεία και αισιοδοξία.

Καλό φθινόπωρο!

Για το τμήμα Γυναικών
Χριστίνα Γιαννουκάκου-Κουρλή

Η «ΜΕΛΙΣΣΑ» ΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ...

ΓΡΑΦΕΙ Η ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΠΙΠΙΝΗ

Ο Σεπτέμβρης είναι ο μήνας που θέλει να μας θυμίσει ότι το όμορφο μας καλοκαίρι τελειώνει... Ότι τη θέση του θα πάρει το φθινόπωρο μαζί με όλα εκείνα που ζήσαμε. Το δροσερό αεράκι που φυσά μας φέρνει στο μυαλό εικόνες γεμάτες ήλιο, θάλασσα, ξεγνοιασιά και πολλή ανταμώματα. Βέβαια, το φετινό μας καλοκαίρι ήταν διαφορετικό, με τα πρέπει του μυαλού και τα θέλω της καρδιάς να έρχονται αντιμέτωπα. Οι δύσκολες συνθήκες του χειμώνα και η μάχη με έναν αόρατο εχθρό μας οδήγησαν σε δύσβατα και άγνωστα μονοπάτια. Έτσι, ο νους μας είχε την ανάγκη να τρέξει σαν άσπρο άλογο γεμάτο ελευθερία, μακριά από «επιθετικές» συμπεριφορές.

Το χωριό μας, φέτος, είχε γίνει το ήρεμο λιμανάκι ξέγνοιαστων διακοπών για πολλούς ανθρώπους. Ντόπιους και μη. Όμως, είχαμε συνθίσει τα προηγούμενα καλοκαίρια μας να είναι πλούσια σε πολιτιστικές εκδηλώσεις. Κάτι που φέτος δεν είχαμε λόγω «γνωστών» συνθηκών. Παρόλα αυτά, έγιναν εκδηλώσεις με αγάπη και σεβασμό προς την τοπική μας παράδοση. Αυτή όμως που άγγιξε πολλούς ανθρώπους και έδωσε ζωντάνια και ζωή σε μία από τις πιο όμορφες γειτονιές του χωριού

μας, ήταν η εκδήλωση στα Χωραφούδια από το Τμήμα Γυναικών του Συλλόγου «Η Αναγέννηση».

Στις 31 Ιουλίου, ένα κάλεσμα για καφέ ήταν η αρχή μίας αντάμωσης που γέμισε κόσμο όλες τις πεζούλες.

Το καφενείο «Η Μέλισσα» του παππού μου, **Γεωργίου Α. Χριστοδούλου**, άνοιξε ξανά τις πόρτες του

ζωντανεύοντας μνήμες πολλών δεκαετιών. Η σημερινή ιδιοκτήτρια και κόρη του, **Χριστίνα Χριστοδούλου-Τσαλαβούτη**, ανέλαβε το μεγαλύτερο κομμάτι της εκδήλωσης και με όπλο το χαμόγελό της και την καλή της διάθεση, έκανε όλη τη γειτονιά να συμμετέχει και να προσφέρει στο μέτρο που μπορούσε. Μετά το κέρασμα του καφέ, των εδεσμάτων, του ούζου και πολλών άλλων προϊόντων που δοκίμασαν οι παρευρισκόμενοι, σειρά πήρε το άναμμα της φωτιάς για να καλωσορίσουμε τον Αύγουστο. Μικροί και μεγάλοι τραγούδησαν και πήδησαν πάνω από τη φωτιά που έκαιγε τα μαγικά στεφάνια κατά την παράδοση.

Ύστερα, τη σκυτάλη πήρε ο **Αριστείδης Τόβας**, με μια μικρή ορχήστρα νέων και παλιών μουσικών που έπαιξαν, συντροφευόντάς μας με τη μουσική τους. Το ζεστό χειροκρότημα του κόσμου, το σιγοτραγούδι και ο χορός, έδειχνε πόσο όμορφα περάσαμε εκείνο το βράδυ.

Ευχή μου, κάθε χρόνο τέτοια μέρα να δίνουμε το ραντεβού μας στα Χωραφούδια! Και «Η Μέλισσα» να ζωντανεύει...

Σεπτέμβριος 2020

Τόπος: Αθήνα. Χρόνος: Μέσα δεκαετίας '80. Σκηνικό: Ένα αστικό σαλόνι όπου ανάμεσα στα υπόλοιπα έπιπλα υπάρχει ένα μεγάλο, ξύλινο αρμόνιο. Εκεί ένα αγόρι παίζει μουσική ξαφνιάζοντας τους γονείς του. Δεν έχει διδαχτεί ποτέ μουσική, αλλά παίζει σαν βιρτουόζος.

Τι είναι άραγε το ταλέντο; Έμφυτο χάρισμα, δώρο Θεού, γονιδιακή κληρονομιά; Ή αποτέλεσμα σκληρής εξάσκησης, προσπάθειας, επιμονής; Απ' ό,τι φαίνεται είναι όλα αυτά. Είναι συνδυασμός φυσικής κλίσης και περιβαλλοντικών παραγόντων. Σαν το σποράκι που αν βρει φιλόξενο έδαφος, νερό και ζεστασιά, ριζώνει, γίνεται φυτό και ανθίζει. Έτσι και το ταλέντο, αν τύχει στο κατάλληλο υποστηρικτικό περιβάλλον, ξεδιπλώνεται, αναπτύσσεται και λάμπει!

Έλαμψε το προσωπάκι του μικρού Νίκου όταν ο μπαμπάς του τού αγόρασε εκείνο το μνημειώδες αρμόνιο! Έλαμπε σε κάθε μάθημα με το δάσκαλό του μαθαίνοντας τις νότες κι ακόμα περισσότερο όταν έφευγε ο δάσκαλος κι εκείνος έπαιζε τα δικά του, που τον συγκινούσαν πιο πολύ. Τα Ξύλα, τον απτάλικο κι όλα τα παραδοσιακά, με τα οποία άλλωστε μεγάλωσε.

Έλαμπε το πρόσωπό του κάθε βράδυ, όταν έκανε την αγάπη του επάγγελμα κι έπαιζε τότε με την ψυχή του! Και συνεχίζει, παρά την κρίση, παρά τις δυσκολίες. Γιατί η μουσική, λέει, δε φεύγει εύκολα, είναι μικρόβιο...

ΝΙΚΟΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ: Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟ.

-Πότε πήρες στα χέρια σου για πρώτη φορά μουσικό όργανο;

Ξεκίνησα γύρω στα 5-6 χρονών, όταν ο μπαμπάς μου μου πήρε μια μελόντακα για τα κάλαντα. Μόνο που εγώ μετά τα κάλαντα έπαιζα διάφορα τραγούδια, παραδοσιακά, μεσοτοπίτικα, με τη μελόντακα. Αργότερα έπιασα το μπουζούκι του μπαμπά μου και το σκάκιζα κι έπαιζα μόνος μου.

Μια μέρα είχαμε πάει στο σπίτι του Χρήστου Καραστεφανή, όπου οι κόρες του είχαν ένα αρμόνιο κι έπαιζαν κλασικά τραγούδια. Θα ήμουν 7-8 χρονών. Κάποια στιγμή άρχισα να το σκακίζω και να παίζω μεσοτοπίτικα παραδοσιακά τραγούδια. Οι γονείς μας από την κουζί-

να, άκουσαν το παίξιμό μου και ο Καραστεφανής αναρωτήθηκε ποιος να παίζει στο αρμόνιο τέτοια τραγούδια.

-Οι κόρες σου θα παίζουν, είπαν οι δικοί μου.

-Μπα, λέει αυτός, οι κόρες μου δεν παίζουν παραδοσιακά.

Έρχονται στο σαλόνι και βλέπουν εμένα να παίζω!

-Καλή, ξέρεις αρμόνιο; Με ρώτησαν.

-Τα πλήκτρα είναι τα ίδια με της μελόντακας, τους είπα.

Ο Καραστεφανής το πουλούσε το αρμόνιο, τα κορίτσια δεν ήθελαν να παίξουν. Στην ερώτηση αν μου αρέσει το όργανο αυτό κι αν θέλω να το πάρουμε, εγώ απάντησα: Ναι, αμέ, θέλω! Έτσι απέκτησα αρμόνιο και πήραμε ένα δάσκαλο, το **Σπύρο Βερούκιο**, ο οποίος έπαιζε και στο Σύλλογο εκείνα τα χρόνια, κι έκανα μαθήματα στο σπίτι από 8 μέχρι 13 χρονών. Μάθαινα θεωρία, νότες κλπ. αλλιώς έπαιζα και τα δικά μου, τα τραγούδια που μου άρεσαν.

-Η επαγγελματική ενασχόληση πώς προέκυψε;

Όταν ήμουν 13 χρονών, έκανε ο Σύλλογος μια εκδήλωση και δεν είχαν στην ορχήστρα αρμόνιο. Με ρώτησε ο Χρ. Καραστεφανής αν θα τα καταφέρω να παίξω εγώ. Και βέβαια, του είπα, τα τραγούδια τα ξέρω όλα! Κουβαλήσαμε στο Σύλλογο το αρμόνιο και τα πήγαμε πολύ ωραία! Την ερχόμενη εβδομάδα θα έκανε κι άλλος σύλλογος χορό και εκεί μου ήλθε να 'ρθεις; Θα 'ρθω. Άντε πάη να κουβαλήμε το αρμόνιο, παίξαμε και στον άλλο σύλλογο κι από κει άρχισα! Έπαιζα από δω κι από κει σε συλλόγους κλπ. και κάπου άρχισαν να με πληρώνουν κιόλας, μεροκάματα 5.000 δρχ.

Μετά πάη με χωριανούς, με το **Μπάμπη το Μοσχόβη** και το συγχωρεμένο το **Φώτη τον Καξηρή** από το Γέρακα. Τους έτυχε μια δουλειά κάθε Σάββατο σε ένα μαγαζί στην Αγ. Παρασκευή και με φώναξαν. Εγώ ήμουν μικρός, δεν είχα ούτε δίπλωμα οδήγησης και ο Μπάμπης ήλθε στον πατέρα μου:

-Μη στενοχωριέσαι μπαμπά Μήτσο, το Νικοδάκη εγώ θα τον παίρνω από το σπίτι κι εγώ θα τον φέρνω.

Άλλαξα κι αρμόνιο, πήρα ένα πιο επαγγελματικό που μεταφερόταν πιο εύκολα και ξεκινήσαμε από κει. Παίξαμε μια σεζόν εκεί στην Αγ. Παρασκευή. Ήταν μαζί μας κι ο **Κώστας Βακλατζής** κι ο αδερφός του ο **Σπύρος**. Μετά παίξαμε σε ένα μαγαζί στον Καρέα, τα «Κουνέλια».

Ταυτόχρονα με το σχολείο ξεκίνησα να παίζω. Εντωμεταξύ οι δικοί μου μου λέγανε, καλή η μουσική αλλιώς να βγάλεις και μια σχολή, να έχεις ένα χαρτί κι έτσι έβγαλα δυο σχολές, ηλεκτρολόγος εγκαταστάσεων και ηλεκτρολόγος αυτοκινήτων. Κι αφού οι γονείς έμειναν ευχαριστημένοι, ήταν η ώρα να κάνω κι εγώ αυτό που ήθελα.

Αφού απολύθηκα από φαντάρος, έκανα δυο δουλειές. Έπαιζα 2ήμερα, 3ήμερα και παράλληλα έκανα και δεύτερη δουλειά σαν οδηγός σε σχολικά, σε φορτηγάκια κλπ. Όπου κάθισαν κάποιες δουλειές που ήταν 7ήμερες και τότε ακολούθησα τη μουσική μόνο. Και έτσι συνέχισα να δουλεύω αποκλειστικά ως μουσικός για περίπου 15 χρόνια. Ήταν καλές εποχές, υπήρχαν μαγαζιά, υπήρχαν μεροκάματα. Μέχρι το 2010 δούλευα κάθε βράδυ.

Μετά στον καιρό της κρίσης σκέφτηκα ότι περνάν τα χρόνια και στη δουλειά δε σε παίρνουν όταν είσαι 60 και 70 χρονών, προτιμούν πιτσιρικάδες. Έτσι μπήκα στον ΟΑΣΑ, στα λεωφορεία. Αλλιώς τη μουσική δεν την παράτησα, δούλευα και μέχρι και

σήμερα ακόμα δουλεύω τα σαββατοκύριακα. Η μουσική είναι μικρόβιο, δε φεύγει εύκολα!

-Στην οικογένειά σου υπάρχει αγάπη για τη μουσική, το τραγούδι, το χορό. Τι μηνίες έχεις από τα χρόνια που ήσουν παιδί;

Τα πρώτα μου ακούσματα ήταν τα παραδοσιακά μεσοτοπίτικα και ηλαϊκά, τα οποία και συνέχισα να ακούω μεγαλώνοντας και να παίζω. Πάντα στο ελληνικό τραγούδι σε όλη τη γκάμα του, μοντέρνα, χορευτικά και μπαλάντες.

Στην παιδική μου ηλικία στο Ταβάρι, όπου και να πήγαινα, κάποιος γλέντι θα υπήρχε, κάποιος θα έπαιζε μπουζούκι, κιθάρα, κάποιος θα τραγουδούσε, αυτή ήταν η διασκέδασή μας. Δεν υπήρχαν μπαράκια, καφέ, κλπ. Όλη η νεολαία τότε ασχολούνταν με κάποιο όργανο, κιθάρα, τουμπερλέκι, άλλος θα τραγουδούσε, το κλίμα ήταν καλλιτεχνικό.

-Η δουλειά τη νύχτα όλα αυτά τα χρόνια πώς ήταν;

Ποτέ δε μου άρεσε η νύχτα. Εμένα μου άρεσε η δουλειά μου. Η νύχτα με την

ευρύτερη έννοια του ποτού, του ξενυχτιού κλπ., όχι, δεν είμαι τέτοιος άνθρωπος. Απλώς έτυχε η δουλειά που μου αρέσει να γίνεται κυρίως νύχτα! Αγαπάω πάρα πολύ τη μουσική και δεν έχω πρόβλημα να δουλεύω και το μεσημέρι. Δυσκοιίες συνάντησα κάποιες, κυρίως όσον αφορά τις συνεργασίες με τους ιδιοκτήτες των

μαγαζιών, συναδέλφους ή πελάτες, αλλά όχι ιδιαίτερα προβλήματα. Δεν κρατάμε τα δυσάρεστα, αλλά τις καλές στιγμές.

Η συνεργασία ας πούμε με την **Πίτσα Παπαδοπούλου** ήταν πολύ ευχάριστη, κάτι που θα θυμάμαι. Όταν τέλειωνε το πρόγραμμά της, εμείς από την ορχήστρα της ζητούσαμε άλλα 5-10 λεπτά, είναι πολύ καλή τραγουδίστρια αλλά και καλός άνθρωπος. Γενικά προτιμώ να θυμάμαι τα ευχάριστα, πιο πολλές ήταν οι καλές στιγμές παρά οι δυσάρεστες. Θεωρώ ότι ήμουν από τους τυχερούς μουσικούς γιατί πέρασα καλά στη δουλειά.

-Τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα περνάνε κρίση και η κατάσταση όλο και δυσκολεύει. Τι γνώμη έχεις, θα διορθωθούν τα πράγματα;

Για τη φάση με τον κορονοϊό που περνάμε δεν ξέρω τι να πιστέψω. Υπάρχει εκμετάλλευση του θέματος. Πολλά επαγγέλματα αποκαταστάθηκαν αλλιώς η δικιά μας δουλειά επηρεάστηκε πιο πολύ. Οι καλλιτέχνες και όλα τα επαγγέλματα γύρω από την ψυχαγωγία. Και είναι από τις λίγες φορές που δεν μπορώ να διακρίνω τίποτα στην άκρη του τούνελ. Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι θα γίνει την ερχόμενη εβδομάδα. Συνεχώς αλληλίζουν όσα μας ήλθε. Τη μια κλείστε τα μαγαζιά, την άλλη ανοιχτά ως τις 12, τη μια επιτρέπεται ο χορός, την άλλη όχι. Εγώ, όπως και πέρσι θα είμαι σε ένα πολύ καλό μαγαζί στο Αιγάλεω, τη «Μουσική Γωνιά», όπου παίζουμε 3μερα, αν όλα πάνε καλά.

-Νίκο, τι είναι η μουσική για σένα.

Η μουσική είναι τρόπος ζωής. Ενώ είναι δουλειά από την οποία ζούμε την οικογένειά μας, με κούραση, με προβλήματα, με ξενύχτι, έχουμε να κάνουμε με διάφορους ανθρώπους που πίνουν, που το παίζουν μάγκες, δεν παύω να την αγαπώ και να είμαι πολύ χαρούμενος που κάνω μια δουλειά που μ' αρέσει.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Νίκος Νοικοκύρης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1972. Τέλειωσε το Τεχνικό Λύκειο στη Νέα Σμύρνη. Είναι παντρεμένος και έχει δυο γιους. Ξεκίνησε αυτοδίδακτος στη μουσική και στη συνέχεια πήρε μαθήματα κατ' οίκον για αρμόνιο. Εργάστηκε ως μουσικός σε διάφορα μαγαζιά από την εφηβική του ηλικία και για αρκετά χρόνια.

Συνεργάστηκε με τους **Λευτέρη Μυτιληναίο, Ηλία Κλωναρίδη, Κώστα Καφάση, Πίτσα Παπαδοπούλου, Νίκο Νομικό, Μαίρη Λίντα, Αντζελα Δημητρίου, Ζιγκ Ζαγκ, Βασίλη Τερλέγκα.**

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΑΟΜ

Την Κυριακή 9 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε ο Δρόμος Υγείας Μεσοτόπου Λέσβου με μεγάλη επιτυχία. Με ευχαρίστηση διαπιστώσαμε τη μεγάλη συμμετοχή στο σύνολο των αγώνων και το πλήθος του κόσμου που προσήλθε για να παρακολουθήσει.

Δεν θα μπορούσε να ευοδωθεί αυτή η εκδήλωση χωρίς την έμπρακτη

Οι εθελοντές μας!

στήριξη πολλών από εσάς. Από την πρώτη στιγμή ο αγώνας βρήκε αποδέκτες και αρωγούς ευαισθητοποιημένους πολίτες, φορείς, επιχειρήσεις και εθελοντές. Η άμεση ανταπόκριση όλων των φορέων απέδειξε πως ενώνοντας τις δυνάμεις μας μπορούμε να πετύχουμε πολλά.

Για το λόγο αυτό, με την παρούσα επιστολή, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε θερμά τους **συνδιοργανωτές μας, το Σύνδεσμο Αθλητισμού Πολιτισμού και Τουρισμού Νήσου Λέσβου και τον Δήμο Δυτικής Λέσβου**, για την πολύτιμη βοήθειά τους σε όλα τα επίπεδα. Τους **οικονομικούς μας χορηγούς** για τη στήριξη και βοήθειά τους. Καθώς και τους **χορηγούς μας σε είδος και τους χορηγούς επικοινωνίας**. Τους **εθελοντές** που, ο καθένας με τον τρόπο του, βοήθησε στην επιτυχή διεξαγωγή της εκδήλωσης, αυτή η γιορτή του αθλητισμού βασίζεται πρωτίστως στην προσφορά, στον εθελοντισμό και την αγάπη για τον τόπο. Την **Ελληνική Ομάδα Διάσωσης Μυτιλήνης** για την άμεση ανταπόκριση τους, και την πλαισίωση τους με εθελοντές με αντίστοιχο εξοπλισμό. Τους **γιατρούς μας, Προβέτσα Παναγιώτη και Σώφλο Δανιήλ, καθώς και τη νοσηλεύτρια Ζαγκούλη Χρύσα** που ήταν πάντα δίπλα μας.

Την **Πλωμαρίτου Παναγιώτα, τη Ζουμπουλή-Πιπίνη Αθηνά** και τον **Τόβα Αριστείδη** που έδωσαν χρώμα και φωνή στην εκφώνηση του Δρόμου Υγείας. Και φυσικά **όλους τους αθλητές** που συμμετείχαν στα αγωνίσματα, διότι χωρίς αυτούς δε θα μπορούσε να υπάρξει αυτή η διοργάνωση, καθώς και όλο τον κόσμο που ήρθε και φέτος σαν κοινό, γιατί με την παρουσία τους επιβράβευσαν και τις δικές μας προσπάθειες, αλλά και αυτές των αθλητών.

Κλείνοντας, θα θέλαμε για άλλη μια φορά να εκφράσουμε την εκτίμηση μας σε όλους αυτούς που στέκονται δίπλα μας, αρωγοί στην οργάνωση και διεξαγωγή αυτής της εκδήλωσης, να ευχηθούμε καλό φθινόπωρο και να ανανεώσουμε το ραντεβού μας για του χρόνου.

Οι αθλητές.

ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΚΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Είναι όμορφο να εκφράζει κανείς με λόγια την αγάπη του για τον τόπο που γεννήθηκε και μεγάλωσε, για το χωριό του, μικρό ή μεγάλο, στο οποίο έκανε τα πρώτα του βήματα και έπαιξε στις γειτονιές και τις αλάνες του. Είναι όμως άκρως συγκινητικό, όταν τα λόγια αυτά προέρχονται από τα χείλη ανθρώπων που δεν μεγάλωσαν εκεί, αλλά έτυχε να τον γνωρίσουν ως επισκέπτες, να τον αγαπήσουν και να τον κάνουν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους.

Αυτή την ιδιαίτερη συγκίνηση μου προκάλεσε η αναφορά της κυρίας Josette Starck και δι' αυτής όλης της οικογένειάς της, για το χωριό μου και τους κατοίκους του, το Μεσότοπο Λέσβου, όπως αυτή δημοσιεύθηκε στο 261 φύλλο της έγκριτης και αγαπητής εφημερίδας, του Συλλόγου Μεσοτοπιτών Λέσβου «Η Αναγέννηση». Η οικογένεια της κυρίας Starck, δεν αποτελεί γέννημα θρέμμα του τόπου μας, αλλά απλώς κάποια στιγμή η πορεία της ζωής τους έφερε σε αυτόν και από τότε τον επισκέπτονται ανελλιπώς για τριάντα συνεχή έτη. Η άποψή τους λοιπόν και η έκφραση των συναισθημάτων τους έχει ιδιαίτερη βαρύτητα, γιατί αποτελεί την αμερόληπτη και αντικειμενική γνώμη ενός παρατηρητή.

«Στο Μεσότοπο οι σχέσεις είναι πιο ανθρώπινες, ζεστές. Όλοι σε χαιρετούν και σου χαμογελούν στο δρόμο. Σε φωνάζουν όταν περπατάς με το όνομά σου», αναφέρει η κυρία Starck, τονίζοντας χαρακτηριστικά: «Ο Μεσότοπος είναι κάτι περισσότερο από ένα απλό χωριό για διακοπές. Είναι μια άγκυρα, ένα ευλογημένο λιμάνι».

Και αν ένας τόπος μπορεί να γίνει καταφύγιο ήρεμης ζωής, τούτο σημαίνει ότι οι κάτοικοί του, μπόρεσαν και εδραίωσαν όλα αυτά τα χρόνια αξίες και ιδανικά. Αξίες που τόσο γλαφυρά περιγράφει η κυρία Starck, όπως φιλότιμο, ανθρωπιά, καλοσύνη, αλληλεγγύη.

Αγαπητοί μου συγχωριανοί,

Ζω και δραστηριοποιούμαι εδώ και χρόνια μακριά από τον τόπο καταγωγής μου και ειδικότερα στην ιστορική καστροπολιτεία της Μονεμβασιάς του Νομού Λακωνίας. Όμως ποτέ δεν ξέχασα, ποτέ δε λησμόνησα, όπως κάθε Έλληνας, τις ρίζες μου. Σαν πρόεδρος του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΣΒΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ «ΑΙΟΛΙΚΗ ΓΗ», προσπαθούμε μαζί με τους άξιους συνεργάτες μου, να διατηρούμε γέφυρες επικοινωνίας με το νησί μας, με τις παραδόσεις μας, όλα εκείνα που αποτελούν την ταυτότητα και τον λόγω ύπαρξης μας. Αναφορές λοιπόν όπως αυτή της κυρίας Starck, μας ενδυναμώνουν, δείχνοντας με τον καλύτερο τρόπο ότι οι κάτοικοί του, όπου και αν αυτοί ευρίσκονται, αγωνίζονται να κρατήσουν ζωντανό το ελληνικό ιδεώδες, έτσι όπως το παρέλαβαν από τους προγόνους τους.

Κλείνοντας και αφού σας ευχαριστήσω για τη φιλοξενία στις στήλες της εφημερίδας μας, θα ήθελα να τονίσω ότι η κυρία Josette Starck, μέσα από την γλαφυρότητα και ειλικρίνεια του λόγου της, ζωντάνεψε και αναπέρωσε την αγάπη μας για τον τόπο καταγωγής μας, το Μεσότοπο Λέσβου. Μας έδωσε με τον καλύτερο τρόπο ένα γερό μάθημα, προτρέποντας μας να διατηρήσουμε και να μεταλαμπαδεύσουμε στις επόμενες γενεές τις αξίες μας, όλα εκείνα που κάνουν τον κάθε επισκέπτη, να αναφέρει αυτό που επισημαίνει η κυρία Starck: «Φεύγω πάντα από τον Μεσότοπο με βαριά, σφιχτή καρδιά, με δάκρυα στα μάτια να κυλούν, όσο και αν προσπαθώ να ελέγξω τον εαυτό μου. Φεύγουμε από τον παράδεισο και λαχταρούμε το γυρισμό...».

Υ.Γ. Όλα όσα παραπάνω ανέφερα εκφράζουν την εκτίμηση και ευγνωμοσύνη μου σαν Μεσοτοπίτη, απέναντι στην κυρία Josette Starck, για όλα όσα αυτή ανέφερε για το χωριό μου και τους κατοίκους του.

Φώτιος Αποσπόρης

Πρόεδρος ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΣΒΙΩΝ ΝΟΜΟΥ ΛΑΚΩΝΙΑΣ «ΑΙΟΛΙΚΗ ΓΗ»
Μονεμβασιά

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

- Ο Νεκτάριος Βακάλης και η Βενετία Τσαμπή παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Η Νιόβη Ιωαν. Βασιλά και ο Δημήτρης Βλάχος παντρεύτηκαν στο Μεσότοπο.
- Η Στέλλα Ιωαν. Πιπίνη και ο Μιχάλης Γλινιέλης παντρεύτηκαν στο Μεσότοπο.
- Ο Βασίλης Κοντός του Χρήστου και η Φωτεινή Τσιλιλή παντρεύτηκαν στην Αθήνα.
- Η Αγγελική Καρκάνη (το γένος Μυρσίνης Σταύρου Κοντού) και ο Αντώνης Ιππειώτης παντρεύτηκαν στο Πόρτο Ράφτη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Θοδωρής Παναγιώτου (το γένος Θεανών Βακλατζή) και η Μαρίνα Τραιτοράκη απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.
- Ο Κώστας Γρηγ. Πιπίνης και η Αναστασία Γαλανάκη απέκτησαν κοριτσάκι στην Αθήνα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

- Η Κατερίνα Γεωργ. Κουρλή και ο Δημήτρης Μαρούλης βάφτισαν το κοριτσάκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Αγάπη.
- Ο Σταύρος Ρεπάνης και η Ρεγγίνα Νικολάου βάφτισαν το αγοράκι τους στη Μυτιλήνη και το ονόμασαν Δημήτρη.
- Η Αγγελική Μουτζούρη και ο Νικόλαος Κωνσταντιδέλης βάφτισαν το αγοράκι τους στο Μεσότοπο και το ονόμασαν Δημήτρη-Σωτήρη.
- Η Κατερίνα Τσιακτσίρα και ο Γαβρήλιος Ιωσηφέλης βάφτισαν το κοριτσάκι τους στο Μεσότοπο και το ονόμασαν Ξένη.
- Η Ασπασία Βακάλη και ο Τάσος Τσακίρης βάφτισαν το αγοράκι τους στο Μανταμάδο και το ονόμασαν Ευστράτιο.
- Η Έφη Χριστοδούλου και Βασίλης Κοτρωνάκης βάφτισαν το αγοράκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Αλέξανδρο.
- Η Αγγελική Παναγ. Κοντού και ο Νίκος Καράμπολας βάφτισαν το αγοράκι τους στην Ίο και το ονόμασαν Αχιλλέα-Παναγιώτη.
- Ο Νίκος Γονίδης και η Κατερίνα Γραβάνη (το γένος Βουρνάζου) βάφτισαν το αγοράκι τους στην Αθήνα και το ονόμασαν Βασίλη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα η Ευτέρπη Ιωάννη Μοσχόβη.
- Πέθανε στην Αθήνα ο Δημήτρης (Τάκης) Καρδαράς του Κων/νου.
- Πέθανε στην Αθήνα η Δέσποινα Μάρκου του Σωτηρίου.
- Πέθανε στην Αττική ο Βασίλης Καλόγηρος.
- Πέθανε στη Νορβηγία η Ρίτα Ρέντον, σύζυγος Άρβιντ Ρέντον.

Ευχόμαστε συγχαρητήρια στις οικογένειες για τα ευτυχή γεγονότα και συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

Dr. Χρυσάνθη Αναγνωστοπού
Ενδοκρινολογία-Μεταβολισμός
Σακχαρώδης Διαβήτης

Απόφοιτος Ιατρικής Σχολής Αθηνών
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Χαϊδελέργης &
Επιμελήτρια Πανεπιστημιακής Κλινικής Χαϊδελέργης

Τηλ + 30 211 0158 465
κ + 30 697 2619 283
chrysanthianam.iatreio@gmail.com

Ιερέως Δούση 67 & Ευκαλύπτων,
151 26 Ανάβρυστα - Μαρούσι

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Οι αδελφοί Γιάννης και Νίκος Γωγής του Μιχαήλ και της Δήμητρας, για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, προσέφεραν 400€. Τους ευχαριστούμε θερμά.
- Η Παναγιώτα Λύρα, στη μνήμη των γονέων της Σταύρου και Καθυψώς Πιπίνη, προσέφερε 20€.
- Η Σαπφώ Καρδάρά του Παναγιώτη, στη μνήμη των γονέων της, Γεωργίου και Μαгдаληνής Βασιλά, προσέφερε 50€.
- Ο Γρηγόρης Γεωργίου Παπουτσής, στη μνήμη των γονιών του Γεωργίου και Ξενούλας 200€.
- Ο Γρηγόρης Γεωργίου Παπουτσής, στη μνήμη των εξαδέλφων του Αντωνίου Γεωργίου Βασιλά, Γναθοχειρουργού και Δημητρίου Αθαν. Λευκού, Δικαστικού, 100€.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

- Aminarta Kalpakchioglou, 50€.

Τα ανέκδοτα του Αρτέμη Φιλιππίδη

- *Πεθαίνουν τρεις γυναίκες και ο Άγιος Πέτρος τις εξετάζει πού θα τις κατατάξει. Ρωτάει την πρώτη: Εσύ, πόσες φορές απάτησες τον άντρα σου; Μία φορά, του απαντά. Οκ, ντύσου με το χρυσό φόρεμα και πάρε το κλειδί του Παραδείσου. Εσύ, ρωτάει τη δεύτερη, δέκα φορές του απαντά. Οκ, ντύσου κι εσύ με το ασημένιο φόρεμα και πάρε το κλειδί του Παραδείσου. Εσύ, τσακπινούλα πόσες φορές τον απάτησες; ρωτάει την τρίτη. Εγώ, Άγιε Πέτρο, αμέτρητες φορές, αλλά δε φταίω εγώ, ήμουνά τόσο καλή σ' αυτό, που όλοι οι άντρες με κυνηγούσαν. Καλά, της λέει, βάλε εκείνο το μεταξωτό μπέιμπυ ντοη και πάρε το κλειδί του δωματίου μου.*
- *Μια κυρία τηγανίζει δύο αβγά για το μεσημεριανό, όταν ξαφνικά μπαίνει ο σύζυγος στο σπίτι και πηγαίνοντας από πάνω της αρχίζει να της φωνάζει:
-Πρόσεχε, βάλε λίγο λάδι ακόμα, όχι τόσο πολύ, γύρνα το τηγάνι γρήγορα, θα τα κάψεις, όχι έτσι, να, κοίτα σπάσανε οι κρόκοι, πρέπει να βάλεις αλάτι, μην το ξεχνάς, όχι, είναι πολύ, τρελάθηκαν, τι κάνεις; Μα επιτέλους, πού έχεις το μυαλό σου;
Η γυναίκα τον κοιτάζει απορημένη και του λέει:
-Μα καλά, νομίζεις ότι δεν ξέρω ούτε δύο αβγά να τηγανίσω;
Και αυτός με χαμόγελο και πολύ ηρεμία της απαντάει:
-Όχι αγάπη μου, ήθελα να σου δώσω μια ιδέα πώς νιώθω εγώ όταν οδηγώ και σε έχω δίπλα μου!*
- *Δύο Μυτιληνιοί συζητούν και λέει ο ένας:
-Ξέρ'ς γι' αδιρφός μ', έπιασι δ'ηλιά σ' ένα ιργοστάσιο που φκιάν' ηλβετικές σουκουλάτις, αλλά δε θ'μάμει κίλια του λέν'.
-Τομπλερόν (Tobleron) λέει ο άλλος.
-Αϊ ρε χαμένι, τι θαρρείς, τζάμπα θι δ'λέβγ'!*

Ουφ! τρόμαξα να το συντάξω το τελευταίο ανέκδοτάκι. Α, ρε αθάνατη Πατρίδα!

Α.Φ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

- Ο Σύλλογος Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση» ευχαριστεί θερμά την Τοπική Κοινότητα Μεσοτόπου, το Δήμο Δυτ. Λέσβου, τη Γ. Γ. Αιγαίου & Νησιωτικής Πολιτικής, τους τοπικούς φορείς -Σύλλογο «Μεσότοπο», ΑΟΜ, Αγροτικό Συν/σμό, Συν/σμό Γυναικών, Σύλλογο Γονέων & Κηδεμόνων- καθώς και όλους όσοι υποστήριξαν και βοήθησαν εθελοντικά να πραγματοποιηθούν οι φετινές μας καλοκαιρινές εκδηλώσεις.
- Η οικογένεια Χρήστου και Κλειώς Τζοβάνη ευχαριστεί το Σύλλογο Μεσοτοπιτών «Η Αναγέννηση» για τις 3 φιάλες αίμα που της δόθηκαν.
- Η Σαπφώ Καρδάρά του Παναγιώτη ευχαριστεί θερμά το Σύλλογο «Ο Μεσότοπος» και τους αιμοδότες του χωριού για το αίμα που χρειάστηκε στην επέμβαση που υποβλήθηκε. Εύχεται σε όλους υγεία.
- Εκ της Κοινότητας Μεσοτόπου Ανοίχτηκε το κουτί από το Λαογραφικό Μουσείο Μεσοτόπου και το ποσό που βρέθηκε μέσα ήταν 21€.

Στους δύσκολους καιρούς που περνάμε η συνδρομή όλων είναι απαραίτητη για να μπορεί ο Σύλλογος να συνεχίζει σταθερά την πορεία του. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη μας που στηρίζουν τη συλλογική δράση και πληρώνουν τη συνδρομή τους (συνδρομή μέλους 20€, συνδρομή μόνο για εφημερίδα 15€, συνδρομή εξωτερικού 50€).

Σας υπενθυμίζουμε ότι μπορείτε να τακτοποιήσετε τη συνδρομή σας ερχόμενοι στο Σύλλογο κάθε Δευτέρα 18.00-21.00 μ.μ. (210 9707417). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στην Τράπεζα Πειραιώς GR16 0172 0660 0050 6604 5290 408 (Σύλλογος Μεσοτοπιτών). Παρακαλείσθε να ενημερώνετε τον ταμία, Αρτέμη Φιλιππίδη, για την κατάθεσή σας στο τηλ. 6932416314. (Ο παλιός λογαριασμός στην Alpha Bank δεν ισχύει πια.)

Έχεις μήνυμα

Μπήκα στο μισοφωτισμένο δωμάτιο,
μια ανάλαφρη πάχνη είχε θολώσει
τα τζάμια,
μα κι ο καθρέφτης το ίδιο ήταν.
Θα έπρεπε να το καταλάβω, η
ζεστή αύρα του κορμιού σου,
πλανιόταν ακόμα στο χώρο, κι απ
είχες φύγει
πολύ ώρα πριν...

Έχειρα στον καναπέ και απόλαυσα
τη χαλινή σου...

Σκορπιάς

Μαρίνα Καρδάρά Μ.Δ.
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Ειδικευθείσα εις
Γεν. Νοσηκ. Αθηνών "Γ. ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ"

Λεωφ. Γαλατσίου 58-60
Αθήνα
e-mail: markardara@hotmail.com

τηλ. 210 2010444
κιν. 6937 001287

Ένα αθλιώτικο καλοκαίρι έκανε τον κύκλο του... Μιας και ήμουνα από τους «τυχερούς», που το πέρασαν στον γενέθλιο τόπο, το 'χω «τάμα» τέτοιες μέρες, να γράφω «τα νέα» αφιερώνοντας το γραπτό σ' αυτούς που δεν είχαν την ίδια τύχη...

Ο Ιούλιος ξεκίνησε μουνδιασμένα... Σιγά-σιγά όμως άρχισαν να έρχονται τα «χιλιδουνέλια»! Στα μέσα του Αυγούστου οι επισκέπτες του χωριού ήταν πάρα πολλοί. Όπως κάθε χρονιά οι ξενιτεμένοι Μεσοτοπίτες ήταν η πλειοψηφία. Άνοιξαν ξανά το σπιτικό τους και χάρηκαν τη δροσιά της πλαιοπλίας και την ηρεμία στις όμορφες παραλίες μας: το Ταβάρι, τον Ποδαρά, το Χρούσο. Τα Σαββατοκύριακα, κυρίως στο Ταβάρι, ο κόσμος ήταν πάρα πολύς σε σημείο που να σκεφτόμαστε για άλλη μια φορά πόσο μας λείπει ένας λειτουργικός χώρος στάθμευσης και πόσο πρέπει όλοι μαζί -κυρίως οι επαγγελματίες- να τον «ανακαλύψουμε» έστω του χρόνου!

Οι καλοί μας φίλοι εκτός Ελλάδας δεν μπόρεσαν να είναι όλοι κοντά μας. Τα κατάφεραν Γάλλοι και Ιταλοί, όχι όμως οι Νορβηγοί. Ούτε τα ξενάκια μας από Αμερική και Αυστραλία μπόρεσαν να μας έρθουν, λόγω της κατάστασης με την πανδημία... Αλλά ως πάρομε τα πράγματα από την αρχή.

Ήταν αθλιώτικο τούτο το καλοκαίρι. Όλοι μας λίγο-πολύ σφιγμένοι...

Οι αποστάσεις, οι ολιγομελείς και ομοιογενείς παρέες, οι μάσκες, μας συντρόφευσαν. Όμως η ομορφιά της πλαιοπλίας ήταν εκεί, όπως κι οι «καλημέρες», η θωριά της θάλασσας, τα ορεξάτα πρωινά, τα ήρεμα ηλιοβασιλέματα, οι περίπατοι στα λιθόστρωτα του χωριού, στους ασφαλισμένους ή χωμάτινους δρόμους, στα μισοχορταρισμένα μονοπάτια... Ανταμώσαμε για μιαν ακόμη χρονιά στα ξωκλήσια μας: στον Αϊ Κήρυκα, τον Πατρεμένο άγιο των παλιών περιβολήρων του Ποδαρά, στην Αγία Παρασκευή, στο λιμανάκι του Ταβαρίου, που φέτος η γιορτή της δε συνοδεύτηκε με το ανοιχτό πανηγύρι με τους χορούς και τα τραγούδια, στον Άγιο Παντελέμονα στον Πορτό Ξανάσιξαν Μεσοτοπίτες και Ερεσιώτες, στον Χριστό Σωτήρα στην Ποταμιά, στον Αϊ Γιώργη στο Χρούσο...

Ευτυχώς, μπόρεσαν κι έγιναν οι εκδηλώσεις που προγραμματίσαν οι συλλογικοί φορείς του χωριού. Με πρώτο το «Γειτονιό» στα Χωραφούδια, με τη φροντίδα

Χωραφούδια-Καφενείον «η Μέλισσα»

του τμήματος Γυναικών της «Αναγέννησης», όπου ζωντάνεψαν οι μνήμες! Άνοιξε ο παλιός καφενές, οι πεζούλες και τα χράμια που απλώθηκαν, γέμισαν νιάτα και μεράκια, στήθηκαν οι ορχήστρες κι οι μουσικές και τα τραγούδια σε λίγο φέραν τον χορό! Ήρθαν κι οι φωτιές να καλωσορίσουν τον Αύγουστο κι η γειτονιά αναστήθηκε... Ο «Αγώνας Υγείας», από τον Αθλητικό Όμιλο Μεσοτόπου στη θέση του Ημιμαραθώνιου, που δεν μπόρεσε λόγω της κατάστασης να πραγματοποιηθεί. Δεκάδες άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας έτρεξαν ή περπάτησαν Μεσοτόπο-Ταβάρι και χάρηκαν τη συμμετοχή και το χειροκρότημα των παρευρισκομένων. Αθλητικοί παιδικοί αγώνες έγιναν γι' άλλη μια φορά, με τη φροντίδα της Αναγέννησης και του Α.Ο.Μ., στο γήπεδο Μεσοτόπου στον Πάλιουρα. Κι ήταν χάρμα οφθαλμών να βλέπεις τα παιδιά στην αυλή του Πνευματικού Κέντρου να κάνουν την εγγραφή τους και να σιγοκουβεντάζουν. Το «Κυνήγι Θησαυρού», μιαν ακόμη εκδήλωση, που οργάνωσε η «Αναγέννηση» για τους μικρούς μας φίλους, έγινε με επιτυχία δίνοντας τη δυνατότητα στα παιδιά να περπατήσουν, να γνωρίσουν τις γειτονιές του Μεσοτόπου και να κάνουν νέες φιλιές. Το «Πείραμα Στοχασμού», η νέα παράσταση, που με τόση όρεξη και κόπο ετοίμασε η θεατρική ομάδα της «Αναγέννησης», δόθηκε με επιτυχία σε δύο παραστάσεις στην αυλή του Σχολείου, αποσπώντας τον καλό λόγο και το χειροκρότημα όλων. Μπράβο σε όλους!

Είχε προηγηθεί, με τη φροντίδα του Δήμου Δυτικής Λέσβου, η θεατρική παράσταση «Θεόφιλος» με τον ηθοποιό Θωδωρή Προκοπίου, από το Λισβόρι στον ομώνυμο ρόλο, να ζωντανεύει τις θύμψεις και να χειροκροτείται θερμά.

Είχαμε και αντάμωμα στο Μύλο Καταχανά στη Μαηλιόντα, για να χαρούμε από κοντά την πορεία των έργων, που προχωρούν... Γύρω στα 70 άτομα όλων των ηλικιών έδωσαν το παρόν! Ακολούθησαν δύο περιπατητικές διαδρομές. Μία κοντινή και μία μακρινή μέχρι τον πρώτο μύλο «τ'ς Δαφνούλλας» περιμετρικά της κοιλάδας. Χαρήκαμε τις ομορφιές της Μαηλιόντας, το ποτάμι και τη φιλοξενία στο ντάμι του Παναγιώτη και της Νίτσας Βογιατζή. Σαν αύριο, είχαμε την παρουσίαση του βιβλίου: «Το τραγούδι της φερωτής στην κοιλάδα με τους νερόμυλους-Μαηλιόντα Μεσοτόπου Λέσβου», του γράφοντος. Ευχαριστώ θερμά τους αδερφούς συλλόγους «Αναγέννηση» και «Μαηλιόντα», για τη φροντίδα και όλους όσους παραβρέθηκαν. Είθε το βιβλίο -παρά τις ιδιαίτερες δυσκολίες των ημερών- να βρει το δρόμο του και να φτάσει στα σπίτια συγχωριανών

Ο Μεσοτόπος τιμά Βασίλη Κουμαρέλα και Μάκη Αξιώτη: «Η Λέσβος ευγνωμονούσα»

Εθελοντισμός! Μπράβο νιάτα!

«κοινό καλό» έδωσαν το παρόν. Θερμές ευχαριστίες σε όσους με οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν για να χαρούμε όλοι τις εκδηλώσεις. Και του χρόνου!

Να πούμε δυο λόγια παραπάνω για τον Ποδαρά, που είναι σχεδόν ο μόνιμος τόπος μας για κοθύμβηση... Κι εδώ τα αναπηνημυρικά έργα έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί και το καινούριο γεφύρι δεσπόζει στο ποτάμι. Η παραλία είχε παραπάνω κόσμο από κάθε άλλη φορά, ιδίως τα Σαββατοκύριακα. Σκηνίτες αρκετοί, από τους οποίους οι περισσότεροι με σεβασμό στη φύση και στον συνάνθρωπο. Πάντα ανοιχτό το θέμα ίδρυσης ενός δημοτικού ή ιδιωτικού κάμπινγκ, το οποίο πιθανότατα θα δώσει τη σφαιρική λύση στο όλο θέμα. Ανάμεσα στους σκηνίτες για άλλη μια χρονιά ο συνάδελφος Κώστας με τη γυναίκα του την Άννα και τον σκύλο τους τον Ιβάν. Γυμναστής ο Κώστας Αζαρήλης, με καταγωγή από τον Συνοικισμό της Μυτιλήνης και δάσκαλος κοθύμβησης δεν έχασε την ευκαιρία να «παραδώσει μαθήματα» σε τρία κοριτσάκια άλλων σκηνιτών, που με καταγωγή από την Αγιάσο, έκαναν διακοπές!

Γι' άλλη μια φορά καθόμουνα και χάζευα το σκηνικό και ζήλευα... Πέρυσι είχε γίνει το ίδιο με δυο δεκάχρονα αγοράκια, ξενιτεμένα Μισοτουπέτλια. Και έπεσε η ιδέα τότε να το οργανώναμε καλύτερα και να δίνουμε την ευκαιρία σε περισσότερα παιδιά του Δημοτικού για μαθήματα εξοικείωσης με το θαλασσινό νερό και σε τεχνικές κοθύμβησης... αλλά ήρθε ο κορωνοϊός και έκανε σμπαραήλια το όνειρο! Ανοιχτή πρόταση λοιπόν στον Α.Ο.Μ. και σε όποιον άλλον σύλλογό μας δείξει ενδιαφέρον!

Ο δάσκαλος αναμένει πάντα αφιλοκερδώς και έχει γίνει Ποδαραδίσιο! Λίγες μέρες πριν φύγουμε σκέφτηκα να πραγματώσω ένα ακόμη όνειρο... Να περπατήσω το παλιό μονοπάτι Μεσοτόπο-Ποδαρά, που είχα να το κάνω από τα εφηβικά μου χρόνια! Κατέβηκα από τον Άγιο Γιώργη, τον Ποδαρά και βρέθηκα στον Κακήφουρα. Πέρασα από τον παλιό σκουπιδότοπο, που με σχέδιο ίσως να μπορεί να φυτευτεί και να «φιλοξενήσει» τα νερά του βιολογικού, και προχώρησα προς τα Μαλά. Η θέα του χωριού είναι εξαιρετική, όπως και το μονοπάτι, που «σουκακιάζ'» κι ομορφαίνει με τα πετρόχυστα όρια των χωραφιών να το ορίζουν.

Σε λίγο αρχίζεις να κατηφορίζεις κι αγναντεύεις τον Ποδαρά. Παρακάτω κατεβαίνεις στο παλιό λιθόστρωτο, που το έχει μισοφάει ο χρόνος και αριστερά σου έχεις του Διργασιδ'. Ξέκοψα για λίγο για να χαρώ την μοναδική θέα! Εδώ ήταν παλιότερα η θέση του δραγάτη -του αγροφύλακα- που βιγίλιζε τα κτήματα κι είχε το νου του μην ξενοφάνε τα ζωντανά. Δεξιά σου ένα μεγάλο αλώνι στέκει ακόμα, όπως κι ένα εξαιρετικά καλοδιατηρημένο ντάμι από λαφροκόκκινες πέτρες-τοπικό υλικό-, δίπλα σε μια νέα ελπιδοφόρα κατασκευή που δεσπόζει στο ύψωμα. Σε λίγο ανταμώνεις τον αγροτικό δρόμο και σε δέκα λεπτά φτάνεις στην παραλία.

Δευτέρα 24 Αυγούστου, τα μαγαζιά στο Ταβάρι έκλεισαν τα μεσάνυχτα! Τα πράγματα με την πανδημία στη Λέσβο δεν πήγαιναν καλά... Ευτυχώς τις μέρες που ακολούθησαν η κατάσταση δεν ξέφυγε και τα πράγματα ξαναβρήκαν το ρυθμό τους. Σαν αύριο φεύγαμε... Ένα ακόμη καλοκαίρι έγινε ανάμνηση. Είθε του χρόνου να ανταμώσουμε όλοι κάτω από καλύτερες συνθήκες. Μέχρι τότε «υγεία» σε όλες κι όλους κι ως είναι οι ανηφοριές βατές, να τις διαβούμε. Καλό φθινόπωρο!

Μαθήματα κοθύμβησης (φωτο Βάσω Κωνσταντιδέλλη)

Πεζοπορική διαδρομή: Μεσοτόπος-Μαλά-Ποδαράς